

Голос України

Влада - Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 157 (1657) ♦ П'ятниця, 22 серпня 1997 року ♦ Ціна договірною

У співпраці та єднанні — в ХХІ століття

У Києві проходить Всесвітній форум українців

У святково прикрашеній залі палацу «Україна» зібралися близько 450 делегатів та 400 гостей з 47 країн світу, де діють українські громади. Україну представляють понад 250 делегатів та понад 1200 гостей. Переважна більшість делегатів від областей нашої держави, Автономної Республіки Крим, міст Києва та Севастополя — представники громадських організацій. Присутні також представники дипломатичного корпусу, державних установ і громадських організацій України, діячі науки, літератури і мистецтва, журналісти.

Місія в президії займають Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, Президент України Леонід Кучма, Прем'єр-міністр України Валерій Пустойченко, члени Органітету по прове-

денню форуму, Української Всесвітньої координаційної ради, видатні діячі українського громадського руху.

Звучить Державний гімн України.

Від імені Верховної Ради України делегатів і гостей форуму привітав її Голова Олександр Мороз.

На пленарному засіданні Всесвітнього форуму українців з доповіддю виступив Президент України Леонід Кучма.

Із звітною доповіддю виступив голова Української Всесвітньої координаційної ради Іван Драч. Всесвітній форум українців продовжує роботу. Пропонуємо думки його учасників про значення цього великого зібрання українців планети.

(Закінчення на 2-й стор.).

Вето замість підтримки товаровиробника

Як уже повідомлялося, 20 серпня Голова Верховної Ради Олександр Мороз побував у Боролянському районі Київської області. У ході поїздки він відвідав акціонерне товариство «Борекс».

Голова Верховної Ради ознайомився з технікою, яку випускає акціонерне товариство, побував у складальному цеху, мав тривалу

розмову з керівництвом правління АТ. Під час розмови було окреслено коло проблем, з якими зіткнулися машинобудівники при переході до ринкової економіки, а також реалізації своєї продукції. Олександр Морозу передано пропозиції щодо підтримки вітчизняного товаровиробника.

(Закінчення на 2-й стор.).

Будівельна «пошесть»,

або
Розбазарювання землі
по-крюковщинському

Є ще серед нас хитромудрі люди, котрі шукають у законах, наче в старих птахів, дірки, завдяки яким можна «на законних підставах», не перетруждаючись, поліпшувати своє матеріальне становище.

Об'єктом такої уваги став і Земельний кодекс. На думку спеціалістів сільського господарства, в ньому є принаймні два небезпечні рядки. Ось вони: «громадяни України мають право на одержання у власність земельних ділянок»; «передача земельних ділянок у власність громадян проводиться місцевими радами народних депутатів».

Саме через ці два рядки, твердять фахівці, землі, на яких досі вирощували «жито-пшеницю і всяку пашницю», починають зменшуватися, наче шагрєва шкіра, а селяни і ті, що сприяють їм у земельному бізнесі, перетворюються на людей з нетрудовими доходами.

(Закінчення на 8-й стор.).

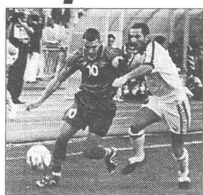
Київ підтримуватиме лише тих, хто працює

Гострою і принциповою вийшла зустріч Президента України Леоніда Кучми з керівниками Криму, головами міських і районних адміністрацій і рад, директорським корпусом підприємств і господарств автономної республіки. Глава держави різко критикував республіканську і місцеву владу, які допустили зменшення обсягів виробництва в автономії за перших 7 місяців ц. р. порівняно з тим самим періодом минулого року більш як на 30%. І це тоді, коли в інших регіонах України ця цифра коливається в межах 3 — 8%. Л. Кучма пообіцяв, що центральна влада і надалі допомагатиме Криму, але підтримуватиме лише тих, хто працює, а не випрошує у Києва допомогу.

Японські парламентарії готуються в гості

26 серпня на запрошення Голови Верховної Ради Олександра Мороза розпочнеться чотириденний візит делегації японського парламенту на чолі з головою Верхньої палати (Палати радників) Дзюро Сайто. За кілька днів до візиту з ним зустрівся Надзвичайний і Повноважний Посол України в Японії Михайло Дашкевич. Глава Верхньої палати висловив своє задоволення щодо очікуваної поїздки. Він переконаний, що заплановані зустрічі й переговори з українськими парламентаріями, вищим керівництвом нашої країни нададуть нового поштовху і міжпарламентським зв'язкам зокрема, і двостороннім відносинам загалом. На завершення зустрічі Дзюро Сайто привітав народ України з Днем незалежності.

Україна — лідер!

Футболісти збірної України, перемігши позавчора в Києві албанців — 1:0, продовжують лідирувати у 9-й європейській відбірковій групі чемпіонату світу.

Матеріали спортивної добірки читайте на 10-й стор.

○ У Києві відкрито меморіальну дошку відомому борцю за незалежність українського народу Дмитрові Митру (Орлику).

○ Сьогодні у Києві проходить акція протесту проти смертної кари в Україні, організована Українською асоціацією «Міжнародна амністія».

○ На Київському холодохоліваті стався викид парів аміаку. Аварію ліквідовано.

○ У Чернівцях відкрито Клуб молодих інтелектуалів двадцять першого століття.

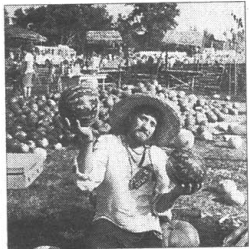
○ 41 сім'я інвалідів-чорнобильців Києва отримала орлики на нові квартири.

○ Канадський фонд співробітництва при Посольстві Канади в Україні надав допомогу сирітським будинкам нашої країни в розмірі 13 тис. 500 грн.

P.S.

Врожай-97

Котиться кавун по городу

Дещо стурбовали херсонці дощі: вдвоє б узяти заплановані 135 тисяч тонн кавунів. Але масове збирання, яке вже почалося у південних районах, заспокоює. З кожного гектара в середньому виходить по 100—120 тонн. Якщо врахувати, що площу під баштани культури нинішнього року збільшили на 4 тисячі гектарів, то особливих хвилювань щодо врожаю не виникає.

Популість солодкої продукції вистачає, причому приїжджають на Херсонщину не тільки з північних і західних регіонів країни. Удалилися клієнти з Росії. Певно, їх притягує популярні сорти кавунів — «Гавріський», «Голопристанський», «Бориссен», виведені Херсонською селекційно-дослідною станцією баштанництва, а також порівняно невисока ціна — 15—20 копійок за кілограм. У Щоринському, Голопристанському, Скадовському, інших районах можна зустріти великогайові автосамішники з номерами країн СНД.

Популість звертається безпосередньо до керівників господарств, часто заходять і в області управління сільського господарства, — розповів його працівник Микола Луценко. — Невдаюно до нас завітали представники з республіки Комі — бажали укласти взаємовигідний контракт. Херсонщина постачатиме їм кавуни, овочі, а покупці натомість розрахуються вугіллям за ціною 50 гривень за тону. Причому транспортування продукції на своїй території росіяни оплачують також.

На місцях, у тому ж Скадовському районі, оцінюють перспективи реалізації врожаю дещо стриманіше. Регіональний контракт, про який стіли говорили, не уклали. Не всі можуть похвалитися зв'язками з зарубіжними партнерами. До таких відомих баштанницьких господарств, як «Ліди», «Володимирівське», клієнти приїждять. Однак продаж 5—100 тонн кавунів погоди не робить. Господарині мріють про збут великих партій продукції.

Щоринці теж не приховують стурбованості за долю нинішнього урожаю. Ситуація така ж, як у скадовчан. Надія на попит місцевих торговельних організацій не дуже перспективна, бо він буде складатися лише десятки тонн. А от приватники, фермери захопили всі можливі торговельні точки на ринках і вздовж шляхів. Коли їдеш на південь — гори добрих кавунів і днів на кожному кроці.

Стурбована реалізацією кавунів і овочів обласна адміністрація. Як повідомив новий голова Михайло Кушнеренко, планується лише в Херсоні відкрити 100 торговельних точок. Непогоно б налагодити й інтенсивну переробку продукції.

Херсонська область. **КАЛИНИЧЕНКО.**

Він покепував би і з власної смерті

Артист-универсал, про якого вже, здається, вже написано. Проте, як ведеться, поперед — загострений інтерес, спровокований смертю. І ще не одну торгуню буде присвячено драматичній і — обов'язково — комічній історії актора. Адже Юрій Нікулін, що покинув наш карнавальний світ на 75-му році життя, до останнього сміху нас. Це були найчастіше не кіноролі, який зграв десятки, а роль «Юрій Нікулін» — у «Білему папузі», у його «фірмових» анекдотах... Що роль мій дозволити собі визначний клоун, комік, що стягнув у своїй справі висоти.

Ще, зрозуміло, напишуть, що іх — вельветів тієї акторської когорти, того уславненого покоління — залишилося як мало! У свою чергу, глядачі емоційно співчуватимуть собі: «А з ким, врешті-решт, залишаємося ми?»...

Ольга КРАСОВСЬКА.

Вето замість підтримки товаровиробника

(Початок на 1-й стор.).

Коментуючи побачене в акціонерному товаристві «Борекс», Олександр Мороз сказав у розмові з журналістами, що «треба вже сьогодні створювати умови, аби запрацювали наші підприємства, які можуть виграти від техніки, копиче потрібну класичним трудівникам. Однак, на жаль, ця техніка реалізується вкрай погано, бо її споживач не може придати через несприятливі умови, створені в сільськогосподарському виробництві». На думку Олександра Олександровича, Верховній Раді і Кабінету міністрів треба шукати шляхи розв'язання цієї проблеми, щоб сільський споживач міг закупити техніку. Адаже «впровадження техніки підвищить ефективність виробництва, створить нові робочі місця, і таким чином гарантуватиметься збільшення доходної частини бюджету».

«В Україні є всі передумови, аби під агропромисловий комплекс підвести сучасну машинну індустрію», — так підсумував свої роздуми про проблеми сільськогосподарського машинобудівного комплексу Голова Верховної Ради.

Хоча це була суто робоча поїздка, журналісти не могли обминути низку політичних проблем, зокрема відносини Верховної Ради та адміністрації Президента. Працівники засобів масової інформації поцікавилися, чим можна пояснити те, що Асонія Кучма застосував вето до майже сорока законів, переданих йому на підпис. На думку Олександра Мороза, юристи з адміністрації Президента просто шукають собі роботу. Адаже, скажімо, до ряду законів зауваження надійшли, але пропозицій щодо їх поліпшення не було. Він навів приклад із законом,

що мав би сприяти завершенню будівництва Долинського гірничо-збагачувального комбінату. Оскільки, мовляв, збільшуватися видаткова частина бюджету, а дохідна залишається без змін, цей закон не можна запровадити. Голова Верховної Ради стверджує, що все у законі враховано. Крім того, Олександр Мороз детально проаналізував президентські зауваження до законів, спрямованих на підтримку засобів масової інформації і захист журналістів. Олександр Олександрович висловив сподівання, що «у перший сесійний тиждень депутати розглянуть ці закони, на які Президент наклав вето, і висловлять свою думку».

Голова Верховної Ради переконаний: рік дії Конституції показав, що вона потребує певних корективів. І детально проаналізував окремі аспекти про-

поновлених змін до Основного Закону.

Олександр Мороз висловив свої думки і щодо розмов довкола законопроектів про вибори. На його думку, вибори мають проходити або на змішаний, або на пропорційній основі. Водночас він вважає хибним трактування Конституційного Суду, який у своєму рішенні про депутатів-сумішників посилює, що припинив свою дію 28 червня 1996 року. А тому Голова Верховної Ради висловив сподівання, що повноваження народних депутатів будуть визнані навіть у тому випадку, якщо вони обиралися за мажоритарним принципом, хоча в Конституційному договорі зазначається, що майбутня Верховна Рада обирається за змішаною системою.

Володимир КОРОЛЮК.

Депутат в окрузі

Серед найбільшочисних проблем Боярки — забезпечення теплом та гарячою водою житлового масиву, який підключено до котельні «Арксі» (колишній завод «Іскра»). Нещодавно тут відбулася нарада за участю міста машинобудівництва, аніськово-промислового комплексу та конерсії Василя Гурська, Євгена Жовтяка та керівництва концерну, присвячену пошуку виходу із ситуації, що склалася у місті.

Є в окрузі народного депутата Жовтяка і таке: у селіці Чабани, де понад 4 тисяч жителів, нема школи. Близько 600 учнів (від 1 до 11 класу) мусять щодня добиратися до Києва та навколишніх сіл.

Обговоренню цих та інших проблем була присвячена також зустріч депутата з головою Київської облдержадміністрації А. Засухою, що відбулася в суботу.

Поточний тиждень народний депутат працюватиме в такому ж режимі.

Тамара ТРАВОУСЬКА.

Покликали в Боярку міністра

У Комітеті з питань фінансів та банківської діяльності ми зустріли голову підкомітету з питань податкової політики Євгена Жовтяка, народного депутата від Києво-Святошинського виборчого округу № 219, і попросили розповісти, над чим він зараз працює, що робить, зокрема, для свого виборчого округу.

Як сказав Є. Жовтяк, на минулому тижні він займався проблемами свого округу, поєднуючи це з роботою над законодавством з питань оподаткування, бюджетної системи та пенсійним. Зокрема, це була робота над проектами законів України «Про бюджетну систему та бюджетний процес», «Про державні пенсії за віком», «Про державний пенсійний фонд», «Про державну соціальну допомогу», «Про державний фонд соціальної допомоги України». До речі, усі п'ять перерахованих законопроектів внесені на розгляд парламенту народними депутатами

України — членами фракції «Рух за народ, за Україну», до якої входить і Є. Жовтяк.

Проблемам, що породжені поспішним перенесенням (без урахування думки фахівців) терміну введення нового закону «Про податок на додану вартість» без погодження з уведенням закону «Про податок на прибуток підприємств», була присвячена зустріч народного депутата з головними бухгалтерами підприємств та підприємцями за участю групи фінансового аналізу компанії Barents Group.

Стосовно проблем округу, то народний депутат повідомив, що займався вивченням стану та перспектив реконструкції житлового фонду так званих «хрущовок», які потребують термінового капремонту. Зокрема, народний депутат веде переговори з однією з організацій, яка готова зайнятися такою реконструкцією у Боярці та Вишневому.

У СПІВПРАЦІ ТА ЄДНАННІ — В ХХІ СТОЛІТТЯ

(Початок на 1-й стор.).

Юрій Москаль — президент Товариства об'єднаних українців Канади, лауреат премії імені Володимира Винниченка.

Вважаю, що центром української сфери, координаційним осередком має бути дідова земля і її столиця — Київ. Я подав кілька делегатів і гостей, які з'їхалися на форум. Але мені болить, що серед нас так мало молоді. І наші організації треба особливо увагу приділяти саме праці з молоддю — нашим майбутнім. Тому ми вирішили свій центр перевести в Едмонтон, де багато української молоді, яка продовжує нашу роботу.

Осип Зінкевич — директор видавництва «Смолоскип»: Форум дасть багато позитивного для майбутньої діяльності українських організацій, дасть нову насаду молодіжному українському рухові. І з цих позицій ми будемо працювати на засіданні «круглого столу» «Україна ХХІ століття очима молодих».

Євген Всеволод — глава делегатації Української православної церкви (УПЦ): Під час перебування у Києві

ми ділимося думками з його екселенцією Президентом України Леонідом Кучмою про життя і проблеми українців, які живуть за межами рідної землі. Прагнемо всілякої співпраці і єднання з українцями, які живуть у своїй вітчизні, і з тим, хто розпорошений по світах. Ми молимося Богові, щоб у нас в Україні була єдина незалежна помісна церква. Бо як існує самостійна держава, так має діяти і незалежна церква. Ми хочемо сказати українцям, що ми стоїмо твердо на тому, щоб допомогати рідній землі і рідній державі, її Президентові у розвитку і утвердженні України.

Микола Жулинський — академік, голова оргкомітету першого Всесвітнього форуму українців:

Багато пропозицій і побажань, що їх було висловлено на першому форумі українців, уже реалізовано. Нинішній форум має дати реальну оцінку того, що відбувається в Україні, критичним оком поглянути на ті процеси, які є, і водночас підтвердити найважливішу позицію: курс на зміцнення й утвердження української держави, курс на економічні реформи, підтримку міжнародної політики, бо наша Україна останніми роками має великі здобутки й успіхи на міжнародній арені. Тому мені здається, що ми всі маємо проаналізувати відповідальність за нашу державу. Маємо сказати, чим ми бачимо майбутнє України, тим більше, що цей форум відбувається під гаслом: якими ми уявимо у ХХІ столітті.

Дмитро Ципинник — президент Світового конгресу українців:

У роботі українських організацій є багато питань, які діяти у своїх країнах, як працювати і як збагачувати наші традиції. Сподіваємося, що безпосередньо з цієї проблеми ми обговоримо і розв'яжемо під час засідання «круглих столів» і секцій, програма яких цікава й потрібна. Ми маємо піднести авторитет українства у світі, активізувати його роботу. А для цього потрібна допомога Української держави та її уряду.

Володимир Флорівський — голова Демократичної партії України:

Наша партія підготувала Декларацію про громадянське примирення та злагоду в українському суспільстві, яку вже підписали понад сто представників політичних партій, громадських організацій, національних громад, релігійних конфесій. Ми хочемо, щоб шановні делегати й гості форуму розглянули й підтримали цю декларацію. Пропонуємо також встановити в Україні день злагоди і обрати ним одне з «червоних свят».

Найбільша біда — непрофесіоналізм

На прес-конференції голова Комітету Верховної Ради України з питань законності і правопорядку Олександр Жир поінформував про розробку і підготовку до розгляду на наступній сесії законопроектів, що стосуються посилення законності і правопорядку в державі.

Голова парламентського комітету в ході відповідей на запитання чітко окреслив кілька проблем, які стоять на заваді впровадженню в державі до нормального стану законності і правопорядку. Зокрема це неузгодженість дій гілок влади, стійка тенденція до корум-

пованості в правоохоронних органах та правовий нігілізм населення. Тому на першу пошліну вересня комітетом підготовлено до розгляду на сесії питання щодо боротьби із законністю та забезпечення законності в державі. Готові це два законопроекти, що стосуються Кримінального кодексу. Плануються також розглянути на сесії законопроекти про посилення відповідальності за порушення бюджетного законодавства, проект закону про зброю, доповнення і зміни до Закону «Про оперативні-слідчі діяльності» та низку інших важливих документів.

Відповідаючи на запитання щодо законності створення Національного бюро розслідувань, Олександр Жир не заперечував необхідності цієї структури. Однак робити це слід з дотриманням конституційних норм, а не з порушеннями, як це зробив Президент України.

Щодо незадовільного розслідування МВС резонансних злочинів, то, на думку голови комітету, основна причина цього — низька професійна підготовка міліцейських кадрів.

Держава є. Для кого?

ШОСТУ річницю незалежності України святкує країна, українці по всьому світу. Незалежна Україна стала визнаним чинником європейської та світової політики. Все більше громадян України, особливо після прийняття нової Конституції, переконались, що тепер незалежність назавжди і навіки.

Я щиро радий вітати з цим святом читачів, а з вами, шановні, і депутати Верховної Ради УРСР — Верховної Ради України дванадцятго скликання, від імені Асоціації народних депутатів України попередніх скликань. Бо доля, історія поклали на депутатів минулого скликання прийняти найважливіші державотворчі та геополітичні рішення, пов'язані із розпадом соціалістичного табору (утворилися суверенні держави, світового комуністичного руху (узаконодали багатопартійність), Варшавського договору (утворили Україну позаблоковою державою), Ради економічного взаємодопомоги (стали будувати національну економіку), із законодавчими урегулюваннями розпаду СРСР.

Звичайно, стираться в пам'яті деталі тих подій, долоньніх днів прийняття декларації про суверенітет, про незалежність, проведення референдуму, мовчазно-суворі дії ДКНС і наметово містечко на майдані Незалежності (раніше — пл. Жовтневої революції за монументом). Забуваються мітинги на сталежах та площах, маніфестації на вулицях і бензовозів із пламням серця величезного юрмики людей біля Верховної Ради, сліски протистояння під час обрання прем'єр-міністра як утвердження президентсько-парламентської республіки, вир пристрастей, емоцій та новизна завдань, на які зобов'язана була дати відповідь лише Верховна Рада! І зробимо висновки з подій, висловимо подяку тим, хто зміг стати на позиції інтересів свого народу і вимог часу, хто спромігся осмислити проблематику наших днів, хто сприяв здійсненню прагнення свого народу до свободи.

Чому ж усе-таки це залишається так багато ознак глибокої кризи в суспільстві? І справа тут не в наявності проблем, а в тому, що за неэффективної влади економіка стає хронічно неэффективною, а держава стає малопривабливою, на жаль, пересудом для своїх громадян. Важко, а в цій ситуації важливо думка членів Асоціації народних депутатів Верховної Ради попередніх скликань, які побували і на вершині влади, і поза нею. Бо то особистий досвід, своєрідне поєднання теорії і практики, бо то позиція державної людини, причетної до великої політики і відпові-

Передсвяткові несвяткові роздуми

далістю за її наслідки та результати, які вона відчуває безпосередньо на собі.

Не забуватимемо і того, що з лав Верховної Ради XII скликання виїхали два президенти України — Леонід Кравчук і Леонід Кучма, усі (окрім Марчука) прем'єр-міністрами, включаючи і Валерія Пустовитюка, білий як дев'яносто віце-прем'єр-міністр та міністри. З тієї складу призначалися голови державних комітетів (3), голови обласних держадміністрацій (11), послів України (11), Верховна Рада XII скликання, котра виявила велику мудрість, багатогранність та силу духу, прагнути швидкого оновлення правлячих кіл та нової структуризації суспільства, не тільки скоротила свої повноваження, а й висунила щонайменше 27 керівників всеукраїнських громадських організацій та політичних партій. Білши як 60 народних депутатів XII скликання отримали довіру виборців повторно і працюють у складі нинішньої Верховної Ради. Але права і те, що кілька десятків депутатів і сьогодні не мають роботи, просто блудять або відшукують себе передислокувати вивитишутимі з активної громадсько-політичного життя. Відсутня власної несприятливості, незатрубованість — одне з найспостережливих для людської душі почуттів — разом з мільйонами громадян України розділяли і народні депутати України, що мали безпосереднє відношення до народження новітньої української держави.

Тому, на мій погляд, після того, як сплила піна і розвіялися тумани та ілюзії, потрібне широкі і глибоке наукове вивчення, обговорення й висвітлення того, що відбулося з нами десь із 1989 року за даними й фактами, як це не давно вивчався період від лютого до листопада 1917 р. в Петрограді. Бо ми звикли, що історію часом переплутують, а переплутують, фактично виправдовують сучасників і ганяють попередників.

Будемо вважати, що всі ми — сучасники і більше не будемо кивати на ветеранів, що, мовляв, не встигли побудувати нам комунізм або перегнали Америку. Так, вони не зборили надмірну директивність управління, абсолютизм по вертикалі й горизонталі, ідеологічний догматизм, але свою справу зробили, як змогли. А змогли, до речі, несподівано. Бо те, що вони набували, ми навіть неспроможні приватизувати без того, щоб не зупинити завод, не розвалити виробництво. Цікаво, що складили: організувати випуск, скажімо, телевізорів, мотоциклів, велосипедів, шкарпеток і шнурків чи припинити їх виробництво взагалі?

А ми в Україні в I кварталі 1997 року промислової потужності використовували лише на 31%, тоді як Білорусія — на 50,7%, Росія та Казахстан — на 47 та 43%. Ось які ми сьогодні. І скажімо не думай про природно-кліматичні та геополітичні умови, взагалі про народ України, а до-

диться повертатися не до вад природи чи народу, бо то об'єктивні чинники, а до вад влади, бо вона — фактор суб'єктивний.

Зрозуміло, не народ повинен виносити владу на своїх плечах до доброту (достаток вона за будь-якої системи має вагомий, ніж народ), а влада зобов'язана виносити народ на рівень розвинутих постіндустріальних держав з важливими сім'ями, з роботою, заробітком, безпекою і, вибачайте, світлим майбутнім.

Для цього і центральна, і регіональна влада повинна бути ефективною, дієздатною, авторитетною, відповідальною. Особливо якщо привернути увагу до регіональної, міської та районної влади. Складні, догострові рішення про структуру влади та стосунки владних структур ми свого часу прийняли не змогли, а й самі не осмислили, і народ не розкривав їх складність, а зводили до найпростіших пояснень «хто старший», «хто кого призначав та усуває з посади» або «ти чий». Ми довго не мали державності і злязали копіювати шершу окремих держав по черзі, а потім усіх відрізує і не можемо зупинитися в конструюванні влади за сім років структуру влади змінювалася сім разів, і боротьба, схоже — чергова, знову може охопити все Україну. Особливо якщо почнемо накладати вето на вето, лист на лист, діючи як банальні політики, а не державні діти, що повинні думати про майбутнє свого народу.

Головне завдання уряду — це реалізація догострових програм, подолати кризи, утвердження майбутнього. Але як уряд змінюється усе разів з вісім. На що тоді ми розраховуємо? Можу тепер, маючи особистий досвід, твердити: справа не лише в законах, не лише у структурі влади і розподілі повноважень. Справа в усвідомленні історичних тенденцій і дотриманні загальнолюдських і прийнятих принципів, бо управати — це не тільки призначати людей та розробляти бюджет і кошториси міністерств і комітетів, а передовсім дбати про людину як особистість, як громадянина і громадянку, мислячи про людський категоріями і виступаючи на широкому людському розвитку, а не викидати на узбіччя у болото деградації.

Отже, важливо, який у нас тепер добір кадрів, у першу чергу до виконавчих структур. Якщо за партійною ознакою враховувався професійний досвід та моральні якості, була б більша суспільна ідентифікація та відповідальність.

Відомі інші принципи добору кадрів — на результат, коли перевагу надають енергії діл, компетентності, сміливості, патріотизму, досвіду, популярності і красномовності. Чи використовуємо ми такі підходи? Не завжди, а бачити, що ці принципи всім і дати на виборі діяльностей.

Головна вимога до влади — її патріотизм по вертикалі й горизонталі, коли свій народ, свій виробник — то святе, висока мораль людей і бізнесу, бо бізнес — справа чесних людей, а влада неморальною просто бути не повинна.

Переконаний, що народ України і влада, яку він обирає й утримує, будуть гідними викликів часу.

Іван САЛІЙ,
президент Асоціації народних депутатів
попередніх скликань.

Народ України відзначає шосту річницю своєї незалежності. Прийняття у червні минулого року Конституції України закріпило неперервність історичного поступу українців до своєї державності. Зміни в суспільстві визначили і нові підходи до організації роботи містич, яка завжди була на передньому краї боротьби зі злочинністю.

Про деякі підходи роботи розповідає перший заступник міністра внутрішніх справ Леонід БОРОДІЧ.

Враховуючи те, що злочинний світ невинно озброюється, органи внутрішніх справ постійно проводять роботу за перекриття каналів незаконного обігу зброї та з її вилучення. Назви лише одну цифру. Цього року з незаконного обігу вилучено 2677 одиниць вогнепальної зброї. Як наслідок, кількість злочинів з використанням вогнепальної зброї відносно скоротилася у цей період майже на 35 відсотків.

Тому в есі підстави прогнозувати й на найближче майбутнє збереження

діл у зв'язках з громадськістю. Передбачено також персоналіфікацію кожного працівника міліції громадської безпеки, насамперед служб ДАІ та патрульно-постової, спеціальними жетонами з прізвищами та зазначенням підрозділів, де вони працюють. У разі, коли міліціонер, який безпосередньо контактує з громадянами, не матиме такого нагрудного жетона, він не матиме і права вимагати від людей виконання своїх вимог. Крім цього, найбільш часом буде чітко заарегламентовано і відпрацьовано механізм дії особового складу підрозді-

лудей. Вони не повинні своєю поведінкою компрометувати органи внутрішніх справ. На це спрямовується комплекс оперативно-розшукових заходів. Крім цього, МВС України звернулося до голів обласних державних адміністрацій за проханням підтримати ідею створення в кожній області комісії з питань громадської безпеки для розгляду заяв та скарг у разі незаконних дій того чи іншого працівника міліції. Але, беручи на себе такі зобов'язання, керівництво МВС сподівається на розуміння і підтримку своїх дій і з боку всіх гілок державної влади, і всіх верств населення.

Отже, керівництво МВС прагне того, щоб діяльність міліції стала максимально «прозорою» і відповідно оцінювалася громадськістю.

Удосконалено діяльність міліції сприятиме і омолодження особового складу ОВС. Якщо в 1993 році середній вік працівників керівної ланки органів внутрішніх справ становив 47 років, то сьогодні — 32 роки. Керівництво МВС вважає, що омолодження особового складу ОВС дасть можливість швидко адаптуватися міліції до нових умов діяльності. Практика свідчить, що там, де з'являються молоді, активні керівники, котрі розуміють, що і як треба робити, там справи ідуть на краще. Вітім, працівники нової генерації не можуть з'явитися на порожньому місці. Тому міністерство робить все для того, щоб нове кадрово поповнення було професійно підготовлене до роботи за новими умовами. Нині МВС України налічує 15 тисяч навчальних закладів, які готують щороку 29,5 тисяч працівників для системи, що так потребує значних бюджетних коштів. Але ці витрати виправдають себе наближчим часом. Без інтелектуальних інвестицій держава не матиме нормальної професійної поліції.

Усе, що органи внутрішніх справ зробили й робитимуть у майбутньому, працює на зміцнення нашої держави. Саме це спонукає працівників міліції мужньо стояти на варті Закону, бути надійним гарантом прав і свобод українського народу, гарантом стабільності у державі.

чинних угруповань, що на 13,5 відсотка більше, ніж торік.

Протягом поточного року МВС України викривило злочинів економічної спрямованості більше, ніж минулого року.

Органи внутрішніх справ забезпечили надходження коштів до бюджетів всіх рівнів на суму майже 254 млн. гривень, крім того, за виявленням правопорушень забезпечено відшкодування збитків кредитним та іншим установам, підприємствам та організаціям на суму понад 185 млн. гривень.

Для боротьби з незаконним обігом наркотиків цього року в державі проводилися цілорічні операції «Доліг», «Лілія» та «Мака».

Аналіз оперативної обстановки показує, що міжнародна наркомафія активно намагається дістатися й України. Мова йде про надходження на нашу територію важких наркотиків, які несуть здоров'ю нації велику небезпеку. Органи внутрішніх справ України встановили канали пересування через кордони нашої держави героїну, кокаїну та інших наркотиків. Спільно з колегами з Росії, Німеччини та інших країн ситуація відстежується і здійснюється активна протидія розповсюдженню наркотиків.

позитивних тенденцій до зменшення загального рівня злочинності.

Керівництво нашої держави, все суспільство сьогодні очікує від органів внутрішніх справ не лише заходів щодо зменшення рівня злочинності, а й якісних нових підходів до забезпечення законності у державі. Вивчивши досвід роботи правоохоронних органів інших країн, проаналізувавши нашу роботу в боротьбі зі злочинністю, керівництво МВС дійшло висновку: поперше, позитивних результатів у боротьбі зі злочинністю досягнуто здебільшого за рахунок інтенсивних методів. А користуватися ними безкінечно неможливо. Хоча б тому, що не існує фізичної можливості кожного співробітника МВС. По-друге, ми не завжди вміли співпрацювати з населенням. Особливо це стосується адміністративних служб міліції. Ці питання було розглянуто на розширеному з'їзді колегії МВС України у липні поточного року, яке відбулося в Закарпатті. Було прийнято пакет важливих рішень щодо забезпечення якісного нового рівня співпраці міліції з населенням.

Так, міністр внутрішніх справ підписав наказ про створення в службі дільничних інспекторів міліції підроз-

З НАРОДОМ І ДЛЯ НАРОДУ

діл, що надають соціальну допомогу населенню: паспортно-візової служби, МРЕВ, дільничних інспекторів, дорожньої міліції тощо. Для контролю за виконанням вимог керівництва МВС щодо взаємодії з населенням створюються «телефонні довір'я «прямого зв'язку», за якими той чи інший громадянин зможе зв'язатися з керівниками відповідної служби та з службовою внутрішньої безпеки МВС і відразу повідомити про порушення міліціонерами їх законних прав та вимог. Докладатися максимум зусиль, щоб форми надання соціальної служби населенню не викликали нарікань. Наша мета — адаптувати систему МВС такого мірою, щоб вона насамперед працювала на людину. До речі, щоб сприяти вирішенню цих завдань, у навчальні заклади МВС та на роботу до раніше суто «чоловічків» підрозділів приймають жінок. Так, скажімо, наприкінці минулого року в полку ДАІ ЖМВС України в Києві створено жіночий взвод. І це лише перша ластівка.

Керівництвом міністерства взято курс на зміцнення системи від тіх, які вважають службу в органах внутрішніх справ за джерело особистого збагачення та сповнений неповаги до

Region: політична палітра

Хто в ліс, а хто по дрова...

В ОБЛАСТІ, як і скрізь в Україні, політичне життя нагадує розбурхане море. Палають пристрасті, стікаються амбіції, на голови обивателя виливаються потоки слів і про міждарії, і внутріпартійні «розборки».

«Усі рівненські виборці вже знають про те, що їх депутати (у Верховній Раді. — С. М.) Роман Омелчук і Володимир Котунець, а також здолбівський Олег Матковський рішенням Центрального Проводу від 14.12.96 р. виключені з Руху згідно зі статтею 18 Статуту НРУ, де, зокрема, сказано: «Член Руху, який грубо порушив Програму чи Статут Руху, чий перехід до здійснення діяльності Руху або завдав моральної шкоди авторитетові Руху, може бути позбавлений членства в організації», — повідомляє газета «Волинь»...

«Рівненські комуністи розкололися»...

Другий секретар Володимир Гулько... виступав за відставку «шефа» Рівненського обкому, незалежного Віталія Луценка, що працював багато років. Отож, товариш Гулько одразу запросили на засідання секретаріату ЦК, де майже три години обговорювали його заяву. Результат відомий — обласна звітно-виборча конференція комуністів знову обрала першим секретарем Рівненського обкому Віталія Луценка...

Що ж до товариша Володимира Гулька, то йому довелося відмовитися від посади другого секретаря обкому КПУ...», — інформую читача про справи іншої партії часопис «Рівне».

Нехай вибачить мені читач за надмірне цитування, але мушу до-

дати ще кілька слів з газети: «...і загалом, якби була моя воля, то я розігнав би всі партії і рухи», «підбивав підписки» голова Гошанської райдержадміністрації Іван Ткачук на спалити «Волинь».

Читаючи газети, слухаючи виступи по радіо, телебаченню, беручи участь у мітингах, до такої думки схилилися багато наших громадян. Досить лише почитати рівненські газети. Де вже там прості люди розібратися в ті політичні каверси і хитрощі?

Коли взяти до уваги результати минулих парламентських виборів, мешканці Рівненщини зорієнтувалися: до Верховної Ради було обрано переважно висуванців Руху. І жодного комуніста!

Вони і закономірно, бо крайова організація Руху, керована нашим депутатом України Василем Черном, і нині є найчисельнішою, найвпливовішою в області. Рух на Рівненщині постійно «рухастся», завжди на виду, організовуючи численні акції: освячення могил воїнів УПА, збори, мітинги, пікетування, «хрестні ходи» тощо. Прихильників цієї організації засмучує лише те, що середній її останнім часом почалися якісь навали. Суперечки в основному на тему: «А ти хто такий?». А яка була одностайність перед виборами! І який блискучий результат! Вчили-чили нас у школі, а ми так і не засвоїли, що таке князівська міжособистість.

Головні опоненти рухівців у нашій області — комуністи, в лавах яких чимало громадян. Ліді намагаються привертати до себе увагу. І на цьому ґрунті в них часто-густо виникають «проблеми» з представниками Руху. Візьмемо день 18 березня нинішнього року, коли комуністи і соціалісти задумали провести в Рівному на майдані Короленка акцію протесту. «Згодом, — як сказано в інформації облдержад-

міністрації, — підійшла колона близько 200 чоловік під синьо-жовтими прапорами на чолі з народним депутатом України, головою РКО НРУ В. Червоним. Після виступу трьох промовців від лівих і відмови надати слово В. Червонію активісти національно-демократичних сил відітіли мітингові, комуністи і соціалісти, заволодівши імпровізованим трибуною і мікрофоном. Згодом звернувся народний депутат України В. Червоний, а розорвані прихильники лівокомуністичних сил розійшлися».

За заявою комуністів обласна прокуратура порушила кримінальну справу.

Боротьба, отже, триває. Не на користь українському народові, а на велику шкоду. Бо давно відомо: лише поганенький мир, аніж хороша війна.

А що ж інші партії, яких в області налічується як не півтора десятка? Існують і працюють. Ось, скажімо, УРП. На звітно-виборній конференції обласної організації відзначено, що посилюється позиція членів УРП в інших організаціях, створюються зв'язки обласного керівництва з районними і міськими організаціями.

Мають прихильників і ДемПУ та ЛПУ, «набирає обертів діяльність Аграрної партії України, КУН. До речі, в області разом з іншими лідерами Конгресу українських нащадків перебувала Ярослава Стецько. Вона, зокрема, заявляла: «На Рівненщині ми бачимо сприятливий ґрунт для поширення націоналістичних ідей». Що це саме так, засвідчив дух українського націоналізму, що витав на зібраннях у кількох районах області, де побували лідери КУНУ. А ще відбулася презентація молодіжної організації «Триколор» народження якої благословила Ярослава Стецько...

На Рівненщині, окрім більше десятка політичних партій, діє ще й понад 90 громадських організацій, зокрема десятки з них за змістом діяльності — політизована об'єднання громадян. Вони, як мовиться, не друкують, чублять безбуди ветерани, щось створюють, перетворюють, вирюють пристрасті в надрах «Прогресив», періодично з'являються «на людях» козаци Волинської січі, набирає авторитету Союз українко...

Але всі, хто небажувати до політики, хто має її за життєву основу, проїняти найперше думкою про одне наступні вибори. В області діють виборчі комісії. «Державність» та «Рух за народ, за Україну». Щоб перелічити, що під чимим пропаром ходить — потрібно багато паперу. А чи активна робота блоків, покажуть власне вибори (вони ж не, мабуть, не останні).

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Важко ділити, якщо не помножимо...

ДЛЯ НАРОДНОГО депутата України Івана Коструби довгий бюджетний марафон не закінчився голосуванням у Верховній Раді. На сесії Житомирської обласної ради він був першим доповідачем — як начальник облуправління. Підготовлений проект бюджету викликав негативну реакцію депутатів від обласного центру, які підписали звернення до сесії. Від депутата, голови правління АТ «Будівництво. Матеріали. Технології» Федора Куликовича, який захистив його, дійшлося на горіхи всім:

— Облдержадміністрація витратила 800 гривень на придбання портрета Кучми. Якщо так панують Президенту, купували б їх краще за власні кошти — він же не заслужив, щоб його портрети були в кожному кабінеті.

А це зауваження адресувалося І. Кострубі як народному депутату України. Тільки ж чуюмо: стягують податки, стягують податки... Скоро достигаємо до того, що й останнє підприємство зупиниться. Робіть щось, бо взагалі ні з когось буде ті податки стягувати, і Верховній Раді доведеться розпускатися.

Недовдоволення депутатів обласної від Житомира, разом з якими свої підписи під зверненням поставили голови обох районних міст і рад, у тому, що обласному центру виділяється менше коштів, ніж фактично було витрачено. Так. Не сподобалося і ось що. Полаток на прибутков підприємств — це сьогодні основне джерело наповнення місцевих бюджетів. Усі гроші, зібрані по цій статті в районах, залишаються в їх розпорядженні.

А от Житомир 40 відсотків має виділяти. А з коштів, які надходять як прибутковий податок із громадян, віддавати треба ще більшу частину. А потім ті гроші область має виділяти Житомиру, але вже як дотацію. Причому такого перелічання вбачають у тому, що більша частина бюджету області — то дотація з Києва. В те, що все передбачене звітні надійде, не вірять, застерігають, ніхто. Підтверджують це і підписки першого півріччя. Тож робники обласного бюджету, які стверджували депутати від Житомира, зарано підстрахувалися, щоб потім не долати всім.

— по проблем, викликаних нестачею коштів, у місті більш ніж досить. Що вже то наявним фактами зловживань. Прокуратура провела перевірку і відмовила в порушенні за відсутності складу злочину. Прокуратура відмовила, але не відмовила.

Голова Чернігівської обласної організації Народного руху України Володимир Ступак у лютому в пресі заявив про корупцію в управлінні юстиції і звернувся до міністра юстиції з пропозицією звільнити Миколу Бондаря «за зловживання службовим становищем та корупцією». Але Бондар продовжував працювати. 10 березня В. Ступак звернувся до В'ячеслава Чорновола з проханням «звернутися до Головатого С. П. від Руху чи від фракції з нагадуванням (! — Авт.), що необхідно якнайшвидше звільнити з роботи Бондаря М. К.». Там же вказувалося: «Органими СБУ та управління з боротьби з організованою злочинністю вже порушено кримінальну справу за фактами зловживання Бондаря М. К.». На чийсь превеликий жаль, кримінальну справу проти Бондаря ні «вже», ні потім не було порушено. Однак, три дні В'ячеслав Чорновіл від імені фракції Руху звернувся до міністра юстиції з листом, у

якому просити В. Ступака і вказав, що «Бондар М. К. продовжує обіймати посаду начальника управління, дискредитуючи тим самим органи юстиції України».

Міністрів нічого не залишалося, як діяти відповідно: перевіркою встановлено (а жодної додаткової перевірки не проводилося), що порушень припустився бухгалтер. І звільнено, прокуратура перевірила — складу злочину немає, але 27 березня стан роботи визнано як незадовільний (це тієї роботи, яку в лютому ставили за приклад). І далі: «Відповідний наказ готує управління кадрів Мін'юсту». До речі, давав цю цей лист 2 квітня, 1-го Бондаря вже було звільнено. Але, як кажуть, доповіді краще пізніше, ніж...

Можна по-різному ставитися до тієї чи іншої особи, до службовців осіб, до їх політичної орієнтації, але до закону по-різному ставитися, мабуть, не можна. Якщо партія та рухи розчищають собі шлях такими методами, крім своїх дискредитації, нічого не здобудуть.

Сергій ПОТАПЕНКО.

Чернівці.

Лікнеп для Мін'юсту

ЗВІЛЬНЕННЯ з посади начальника Чернігівського обласного управління юстиції Микола Бондар звернувся до суду. Збіска про нечепуану зухвалість призолалила чиновників міністерства. Звільнувши до розміреного життя, вони ніяк не могли уявити собі Мін'юсту як відповідальну. Рішенням Броварського міського суду Миколу Бондаря поновлено на роботі з виплатою компенсації за час вимушеного прогулу. Незважаючи ні на що, навіть на відвід судді, заявлений представником міністерства.

Формулювання звільнення, викладене в наказі міністра юстиції Сергія Головатого від 1 квітня цього року, stare, як світ: через невідповідність займаної посади. Коли і з якої причини перестав її відповідати Микола Бондар? Спробуємо розглянути це питання з юридичної, моральної і, можливо, політичної точок зору.

Згідно з КЗпП звільнення з таким формулюванням можливе лише в двох випадках: за станом здоров'я та через недостатню кваліфікацію. Оскільки на здоров'я начальника управління не скаржились, залишається останнє.

Представник Мін'юсту Олена Руденко не змогла надати

сулу жодного факту, який дає змогу зробити висновок про недостатню кваліфікацію звільненого. Навпаки, навіть визнала, що «її в Бондаря забагато».

Таким чином, уже цього було досить для висновку про незаконність наказу про звільнення. На судовому засіданні представник відповідача, не зважаючи на недостатню кваліфікацію, намагалася звинуватити його у зловживаннях і неусуспішному виконанні обов'язків. І це не вдалося. Не хочу робити з Миколу Бондаря «янгюла», але чому всі документи, долучені до справи, навіть на прохання відповідача, свідчили лише на ко-

ристь позичава. У наказів міністерства йому ототожнювали подолку і преміювали. У листах з Мін'юсту на адресу облдержадміністрації просили захотити. На колегії Міністерства юстиції за підписками 1996 року Миколу Бондаря ставили за приклад іншим. Це в лютому. А 1 квітня... звільнили. Чи не дивно? Ні, якщо взяти до уваги, що Бондар — це професійний зростання начальника управління йшли й інші процеси. Процеси боротьби. Неодноразові перевірки фінансово-господарської діяльності управління, які проводили Мін'юст та КРУ (також і на прохання Бондаря), призводили до висновку про «неналежне» виконання службових обов'язків головним бухгалтером управління Валентиною Піхед. Начальник управління всліду намагався примусити головувати працювати. Даремно. Зрештою, і було звільнено. Тут усе й почалося. Вона звернулася до прокуратури з проханням порушити кримінальну справу проти начальника управління юстиції за начеб-

то наявним фактами зловживань. Прокуратура провела перевірку і відмовила в порушенні за відсутності складу злочину. Прокуратура відмовила, але не відмовила.

Голова Чернігівської обласної організації Народного руху України Володимир Ступак у лютому в пресі заявив про корупцію в управлінні юстиції і звернувся до міністра юстиції з пропозицією звільнити Миколу Бондаря «за зловживання службовим становищем та корупцією». Але Бондар продовжував працювати. 10 березня В. Ступак звернувся до В'ячеслава Чорновола з проханням «звернутися до Головатого С. П. від Руху чи від фракції з нагадуванням (! — Авт.), що необхідно якнайшвидше звільнити з роботи Бондаря М. К.». Там же вказувалося: «Органими СБУ та управління з боротьби з організованою злочинністю вже порушено кримінальну справу за фактами зловживання Бондаря М. К.». На чийсь превеликий жаль, кримінальну справу проти Бондаря ні «вже», ні потім не було порушено. Однак, три дні В'ячеслав Чорновіл від імені фракції Руху звернувся до міністра юстиції з листом, у

якому просити В. Ступака і вказав, що «Бондар М. К. продовжує обіймати посаду начальника управління, дискредитуючи тим самим органи юстиції України».

Міністрів нічого не залишалося, як діяти відповідно: перевіркою встановлено (а жодної додаткової перевірки не проводилося), що порушень припустився бухгалтер. І звільнено, прокуратура перевірила — складу злочину немає, але 27 березня стан роботи визнано як незадовільний (це тієї роботи, яку в лютому ставили за приклад). І далі: «Відповідний наказ готує управління кадрів Мін'юсту». До речі, давав цю цей лист 2 квітня, 1-го Бондаря вже було звільнено. Але, як кажуть, доповіді краще пізніше, ніж...

Можна по-різному ставитися до тієї чи іншої особи, до службовців осіб, до їх політичної орієнтації, але до закону по-різному ставитися, мабуть, не можна. Якщо партія та рухи розчищають собі шлях такими методами, крім своїх дискредитації, нічого не здобудуть.

Сергій ПОТАПЕНКО.

Чернівці.

«Бойцы вспоминают минувшие дни»...

УСЕ ЗАКОНОМІРНО для значної частини політичного класу нинішньої Росії. Сюзько ностальгів за наочною опрацюванням 1991 року шансом зберегти стару імперію не дивую. Ми вже жили до московських злочинів про «Союз непорочний»; по них легко вгадується скорбота за «Великою Росією», що канула в Лету. Такі собі сльозливості під ясною епізодичною смішкою.

Серпневі події 1991 року, на думку голови Держдуми Геннадія Селезньова, «стали логічним продовженням зрадническої політики Михайла Горбачова, спрямованої на розвал СРСР». Коментуючи в інтерв'ю «Інтерфаксу» події шестирічної давнини, коли так звані «державний комітет з надзвичайного стану» вчинив спробу державного перевороту в СРСР, спікер заявив, що «люди, які увійшли тоді до складу ГКЧП, не були зрадниками країни, як це поспішили представити ЗМІ».

«Провокацією століття» назвав події серпня-91 лідер КПРФ Геннадій Зюганов. Він підкреслив, що «це провокацією було інспіровано Михайлом Горбачовим, Олександром Яковлевим та всією тією камарильєю, яка знушалася з країни з середини 80-х років». На його думку, члени ГКЧП «зробили відчайдушну, але безсупинну спробу врятувати єдність країни, за яку протестував народ на референдумі весною-91».

Лідер ЛДПР Володимир Жириновський нагадав, що його партія була однією, яка в серпні 1991 року підтримала ГКЧП. «Це було свято, найшчасливіший день у моєму житті — танки увійшли до Москви», — заявив він, зазначивши, що дії ГКЧП «були правильні в усьому». І в цьому, додав В. Жириновський, його «ще раз переконали минулі 6 років». У разі, якби події розвивалися за сценарієм ГКЧП, «реформи однак відбувалися б, але поступово, як китайським», — вважає В. Жириновський. Крім того, каже лідер

ГКЧП, «не було б чеченської війни, біженців, розрухи, не було б мультимільйонерів-злочинців». «І з Заходом були б нормальні відносини, і КПРС би потихеньку вмирала, і федеральні стосунки реформувалися б», — переконаний В. Жириновський.

Голова комітету Держдуми РФ у справах ветеранів, генерал Валентин Варенников (фракція КПРФ) назвав серпневі події 1991-го «похвалюваними й історичними». 6 років тому В. Варенников активно підтримував ГКЧП, внаслідок чого його було заарештовано і притягнуто до відповідальності за статтею 64 Кримінального кодексу (за зраду Батьківщини). «Я сам наполю, щоб мене судили, і той факт, що в результаті судового розгляду мені було введено виправдавальний вирок, свідчить про те, що ГКЧП ні в чому не винний, а навпаки — його дії були зумовлені крайньою потребою, прагненням врятувати країну від розвалу», — заявив генерал.

Водночас В. Варенников пред'явив ГКЧП свій рахунок. «Якби ці люди були рішучіші та зріліші, ми сьогодні не пожинали б тієї пірлі, що нині маємо», — сказав він.

Генерал звернувся увагу на те, що ще 19 серпня 1991 року в надісланий ним з Києва шифрограмом попереджав членів ГКЧП про згубність бездіяльності. «Ідеалістичні розмірювання про «демократію» та про «закононість дій» можуть призвести до краху з тяжкими наслідками особисто для кожного із членів ГКЧП та осіб, що активно їх підтримують», — пропонував генерал слова зі свого послання шестирічної давності.

Залишається додати: нині в Росії з ініціативи впливових політичних сил справді йде перегляд новітньої історії. Шоправда, стримує цей процес присутність на політичному олімпі Бориса Єльцина, політичного противника гекачешівців і їх послідовників. Але що буде потім?

Анатолій МАРЧЕНКО.

В номер

Тбілісі

Будинок-музей Сталіна — це теж цікаво

З п'ятиденним офіційним візитом прибула вчора до Грузії делегація Всекитайських зборів народних представників КНР на чолі з аступником голови зборів Ван Бін Цзяном. Під час візиту делегація китайських парламентарів зустріється з Президентом Грузії Едуардом Шеварднадзе, головою парламенту Зурабом Жванія, міністром закордонних справ республіки Іраклієм Менагарішвілі. Сторони мають намір обговорити питання співробітництва між парламентами та державами. Китайські гості відвідають будинок-музей Йосипа Сталіна в місті Гори, древню столицю Грузії місто Мхіета.

Токіо

«SOS»

біля японського узбережжя

Позавчора біля узбережжя Японії затонув грецький сухопутний транспорт «Анатолі-1», що прямував з Африки до Південної Кореї з вантажем деревини. Як повідомив Надзвичайний і Повноважний Посол України в Японії Михайло Дашкевич, до 6 години (за київським часом) учорашнього дня з 19 членів екіпажу врятовано 12 осіб, серед них двоє громадян України — Петро Дяченко та Микола Маковець. Ще двох, Юрія Шпору та Геннадія Ісакова, вважають такими, що пропали безвісти. Пошук триває.

Варшава

Політичний торг напередодні виборів недоречний

Як намагання створити «непотрібну напруженість» охарактеризував президент Польщі Олександр Квасневський спробу Польської селянської партії (ПСП), що входить до правлячої коаліції разом із Союзом демократичних лівих сил (СДЛС), змусити піти у відставку прем'єр-міністра Владзімежа Цимохевича. Квасневський зазначив, що такі дії ПСП за місяць до парламентських виборів є «безвідповідальні». За його словами, відставка уряду в такій ситуації була б «недоречна».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Оманлива гостинність

Трохи більш як сім років тому, у серпні 90-го, було розпочато іраксько-кувейтську війну. А трохи менш як вісім років тому, у вересні 1989-го, відбувся офіційний дружній візит Еміра Держави Кувейт шейха Джабара аль-Ахмада ас-Сабаха до Багдада. Президент Іраку Саддам Хусейн був гостинним і запевняв у вічній дружбі. Та невдовзі загрукотили танки...

На знімку: Джабар аль-Ахмад ас-Сабах та Саддам Хусейн задовольнені. До початку війни — трохи більш як десять місяців.

Фото КУНА.

Ален Делон не п'є одеколон.

Та від вірменського вина, звичайно, не відмовиться

НЕЩОДАВНО в Єревані з ініціативи міністерства сільськогосподарства США відбулася міжнародна дегустація семи сортів місцевих вин. При цьому одночасно з вірменськими винами дегустувалися деякі французькі, зокрема такі знамениті, як «Бордо» і «Каберне».

І от результат: французькі «еталони» безпечно поступилися перед вірменським аналогами. Перші чотири місця суворі дегустатори (до речі, самі чимало здивовані таким результатом) віддали вірменським винам «Нора-ванк», «Гетап», «Арені» та «Аревшат».

Утім, такі високі підсумки дегустації не стали несподіванкою для виробників вин-переможців. Адже всі згадані марки, як і ще багато інших, свого часу високо котирувалися й у Вірменії, і далеко за її

межами, завойовуючи медаль і ринки збуту в колишньому Союзі та багатьох інших країнах.

Останнім часом, з усім відомим і зрозумілим причин, виробництво вин у Вірменії скоротилося, а їх вилучення за межі країни фактично зведено нанівець. Та й селяни подекуди віддають перевагу пшениці перед виноградом: закупівельні ціни на неї досить високі, бо держава веде політику, спрямовану на самозабезпечення зерном, і відповідно стимулює фермерів.

Проте традиції тисячоліть шось та важать. Виноград, вино завждиються у свідомості народу свого роду символом процвітання, достатку. Ніщо не може перевертати нитку майстерності винороба — професії дуже шанованої, котра передається з покоління до покоління.

Як бачимо, вірність традиції одержує величезну наукову оцінку. Чудові підсумки міжнародної дегустації в Єревані стали причиною того, що американське міністерство сільськогосподарства вже прийняло рішення сприяти експорту вірменського вина у США. Першими спізнають смак «Арені», «Гетапа» та інших вин мешканці штату Огайо, і стануться не вже у вересні поточного року.

Не менш за винограду

знаменитий і вірменський аристократ, який фактично оцінюють набагато вище за аналогічну продукцію іспанських чи грецьких садів. І не випадково американська сторона спільно з асоціацією «Вірменський фермер» вже розробила й почала здійснювати програму експорту місцевих аристократів до деяких країн Близького Сходу. Селяни, що одержали землю ще 1990 року і попри всі негаразди зуміли забезпечити країну продовольством, переконані: якщо буде подолано транспортну блокаду, виробництво і експорт сільськогосподарської продукції виведуть Вірменію в число регіональних сільськогосподарських «грандів».

Армен ХАНБАВЯН.

Єреван.

НЕЩОДАВНО в латвійському місті Валмієра відбулася міжнародна конференція на тему «Діалог чоловіка й жінки». Більше півтора тисячі учасників з одинадцяти країн зібралася, щоб обговорити перспективи реальної рівності обох статей.

років, хлопчики — 69. Для країн Балтії ці цифри нижчі — 75 і 63, відповідно. Ці дані пояснюють також, чому в багатьох країнах жінки становлять більшість населення.

У країнах Балтії, до речі, на 100 чоловіків припадає в середньому 113 жінок. Та коли говорити про участь представників прекрасної статі у політичному житті, то тут чисельна перевага чоловіків незаперечна. У парламенті Латвії жінок лише 17

Ще раз про жіночу «безправність»

Згідно з прогнозами фахівців, що продовжали під час конференції, дівчатка, що народилися позатериторією, житимуть порівняно по Європі 77 років, хлопчики — 69. Для країн Балтії ці цифри нижчі — 75 і 63, відповідно. Ці дані пояснюють також, чому в багатьох країнах жінки становлять більшість населення.

Виступаючи на конференції у Валмієрі, міністр юстиції Швеції Лайла Фрейдаль сказала, що шведська конституція забороняє дискримінацію за ознакою статі. А в латвійській конституції такої норми немає. Однак, на думку шведського міністра, прийти до рівноправності можна й іншим шляхом: забезпечити молоді здобуття якісної освіти, що має стати основою для розуміння потреби рівності статей.

Рига.

Володимир СТРОЙ.

Нічого собі жарту!

До трагедії призвів невдалий «жарт» 15-річної дівчинки з Кишиньва. Як повідомляла дніська газета «Молодь Молдови», дівчинка, намагаючись «вижити» з батька 100 лей (близько 40 гривень) на молні жини, не знайшла нічого доречного, як заявити, що вона вагітна і саме ця сума їй потрібна, аби зробити аборт.

Ця відвертість мала дуже сильний вплив на 42-річного батька: він знепритомнів, а лікарі «швидкодіючі» якій приїхали на виклик, змогли тільки констатувати смерть від інфаркту.

онних разваг
и Жженов)

11.25 Прогноз погоди
11.30 Вєсь світ театру
12.00 Т/ф «Історія Києва». Фільм
II. «Під наглядом»
12.20 Танцклуб Донецька запро-
шує
13.05 Закон є закон
13.10 Мультфільм
13.30 Д/ф «Електрична меса»

7.57 Миколина погода
8.00 Чарівний світ Діснея: «Качині історії». Мультсеріал
8.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)
9.00 «Даллас». Телесеріал. 22-а серія
10.00 «Альф». Комедійний телесеріал

УТЕЛ СІР. Півфінали
16.00 Школа клоунів
16.15 Закон є закон
16.20 Вихід. Охорона здоров'я в Україні
16.55 Напередодні вересня
17.00 Молодіжний канал. «М-стиль». Майстри

12.00 Олімпіада
12.30 «Пекельна вулиця». 3 серіа-
лу «Золотий вік кунг-фу»
14.00 Валентин Щербачов пред-
ставляє...
14.30 Небо ХХ століття. Докумен-
тальний серіал
15.00 Спортивний тижневик

09.30 Інтерновини
09.45 Прогноз погоди
09.55 На перший погляд
10.15 У світі тварин

23.00 Музична програма «Хмаро-
чок»
0.00 Сторінками фестивалю
«Червона рута-97»
0.30 MTV представляє. Chill Out
Zone
1.58 Програма передач на зав-
тра

Будівельна «пошесть»,

або Розбазарювання землі по-крюківщинському

(Початок на 1-й стор.).

Мертві будинки на неживих вулицях

Якщо ви не були у Крюківщині хоча б п'ять років, можете бути певні, що за давньою адресою в потрібне місце одразу не втратите. І не тому, що дуже змінилося село — воно якраз залишилося колишнім: сумирно стоять у старих садках добротні житла селян, багатоквартирні будинки працівників місцевого радгоспу. А от сільська околиця, на чорноземі якої ще не так давно був радгоспний сад, набирала ваги розмаїта горюдина, наче за допомогою чарівної палички перетворилася на сотні будівельних майданчиків, на яких швидко вирости асфальтові триповерхові особняки, а подекуди й палаци вишуканих архітектурних форм.

Довгі вулиці, обабіч яких стоять розкішні житла, викликають принаймні дві думки. Оптимістичну: дорогою ми лаємо керівництво за економічні негаради. Країну, в якій зводять такі житла механізатори та доряки, не можна вважати банкрутом. І сумовиту: якесь дивне ці опанті вулиці — з жодного вікна не визирає людська фізіономія, з жодного подвір'я не гавкає пес, з жодного паркану не засипає вічної переможної пісні військ... Мертві житла на мертвих вулицях.

Депутат сільради Микола Підлісний, за листом якого я приїхав, пояснює, щодесь половина цих жител не належить селянам. Чому?

— Іншим різним людям. Горюдинам теж.

І знову думка: в будь-якому разі це добре, коли до села, з якого ще недавно всі тікали, нарешті повертається обличчям його величність місто.

Кожному «свербить» поставити ще один дім

У будинку, зведеному сорок років тому, мешкає Тимофій Яценко з дружиною, дочкою та двома онуками. Ветеран праці розповідає, що його дім стоїть на восьми сотках.

— Землі мало, через те щороку змушені купувати картоплю, — каже ветеран. — Друга проблема — ростуть онуки, і хата стає тісною. Уже давно дочка подала заяву на забудову. Якби надали ділянку (а тепер під будівництвом виділяють дванадцять соток), то ми б усі свої проблеми вирішили. Але сільрада своїм мешканцям ділянки дає дуже скупо. А зажді швидко знаходять із владою спільну мову. Мабуть, за них проізводство гроші платять...

Справді, погоджувався я, на цих сотках п'ятьох бє прогочувати. А щодо будинку, то для такої сім'ї він не замалий. Ці думки й висловив. Проте господар і господарина, незважаючи на далеко не молодий вік, сповнені молодого бажання знову будувати. А минулого року члени двох комісій сільради — законотвірної і земельної, — розуміючи депутат Підлісний, — проявили ініціативу: почали розглядати заяви селян на землю, які досі лежали без уваги. Але на третій день роботи свою діяльність припинили, бо голова сільради Іван Кондратюк не виявив заінтересованості в нашій роботі. Тоді, ці комісії встигли розглянути декілька тридцять заяв, у тому числі й заяву Валентина Яценка. Вони рекомендували голові її задовольнити.

Вік рекомендації, а Кондратюк відмовився, — каже Тимофій Данилович. — Потім дочка писала до Верховної Ради, до Президента, до Генерального прокурора — всюди глухо. З районної прокуратури, правда, надійшла відписка: перевіркою з'ясовано, що порушень закону не встановлено...

У багатоквартирному будинку в окремій квартирі мешкає дружиною та сином пенсіонер Степан Турпак. Коліс Степан Павлович працював у радгоспі головним ветлікарем. Свій клопіт ветеран висловив так:

Щороку мусу писати прохення на землю під город. Дають мало: по три—п'ять соток. До того ж щороку в іншому місці.

— А скільки соток маєте тепер?
— Шість. Але тільки тому, що давніше до самохвату.

— А без порушень що, не виходить?
— Не виходить. Тому й ділянку під забудову вже й не просимо. Налерд знаємо: не дадуть.

— Чому ж? — мене зацікавив феномен будівельної «сверблячки», адже й ця квартира вочевидь не страждає від перенаселення, проте її мешканцям теж кортить будуватися.

Степан Павлович не відповів, тільки сумно всміхнувся.

До квартири завітав Володимир Гульков, товариш господаря. Прислухався до розмови і від себе додав, що й він зостався без городу.

— Спасибі сусіді, — додав він, — побачила, що мені нічого не дісталось від сільради, і віддала свої чотири сотки.

Цікаво, що Гульков теж хоче будуватися.

Додам, що всі кривоїщинці, з якими випало розмовляти, наголошували на одній делькатній деталі, і в листі депутата теж шлося про неї: на чорному ринку сотка кривоїщинського чорнозему коштує п'ятсот доларів і більше. Тому мої співрозмовники щороку згадували, що якесь виробництво заплатило сільраді по скількись то там доларів за кожну надану ділянку, а один співбесідник весь час розпачливо повторював: — Як «зелені» не маю, то й їм ділі під забудову мені не дадуть.

Отже, у Кривоїщині чи не кожен вже побудувався, або це буде, або написав заяву про одержання наділу. Що це за будівельна «пошесть» напала на село, в якому, як на мое розуміння, цілком вистачає житла?

«Розподіл» — це звучить, наче симфонія

Запитань постало стільки, що без допомоги сільради їх не розгрібти. Проте голови І. Кондратюка на місці не виявилось, секретар сільради Г. Павленко відповідала на запитання журналіста відмовившись, посилаючись на те, що її шеф зробить це краще. Це саме, але в надто визивній формі, зробив і земельний порядокник В. Філіпов, тільки він відіслав кореспондента до райвідділу земельних ресурсів.

За кілька днів в управлінні сільського господарства району почастило зібрати голову сільради І. Кондратюка, його заступника А. Глухівського і директора радгоспу І. Пономаренка. Дивно, але Кондратюк з порога відкинув більшість із зібраних мною безпосередньо у спілкуванні з людьми фактів:

— Те, що розповідає депутат Підлісний про мое ставлення до роботи комісії із заявами, — неправда. Гулькову землю виділили, — і так далі.

Але з останнім списком, як твердить депутат Підлісний, не все гаразд, — веду мову далі. Сесія затвердила 65 чоловік, а ви начебто своєю волею дописали ще вісімнадцять. Вам що, сесія — не указ?

— Підлісний — великий плутаник. Під списком з 83 стоїть підпис заступника голови сільради, отже, саме цей список затверджено сесією.

Спеціально публікую деякі з фактів, поданих Підлісним, і спростованих Кондратюком. Нехай село знає своїх «героїв».

— А як ставиться до такого розподілу сільськогосподарських земель радгосп? — питає в директора Івана Пономаренка, який здебільшого відмовчався.

— Нині радгосп має 513,6 га ріллі. З 1994 року він не виділяв сільраді для розподілу жодного гектара.

Оже, розподіляти сільраді вже нема чого?

— Як це нема чого? — схилювався Кондратюк. — Життя змушує нас знати, що розподіляти! Була в нас доменшеність з радгоспом на 36,5 гектара, але в останній момент директор відмовився. Що ж, знову будемо порушувати питання. Якщо громада потребує землі, то ми її знайдемо, внесемо на сесію питання і затвердимо рішення.

Чому сільрада віддає перевагу «людям з Хрещатика»

На численні запитання я одержав дані в райуправлінні сільського господарства і в сільраді. Ось окремі з них:

У Кривоїщині 1030 дворів (без новобудов), в них мешкають 3680 чоловік, з них 2100 — працездатного віку, проте в радгоспні гуртяться тільки 240 чоловік. Інші кривоїщинці працюють на підприємствах, в організаціях та установах Києва, Вишнього, Боярка, Броварів, Борисполя. Кривоїщина — своєрідний «спальний» район.

За роки незалежності з ініціатиби сільради і зі згоди дирекції радгоспу під забудову виділено 100 гектарів сільгоспугідь, які розділено на 664 ділянки — під забудову.

360 ділянок одержали жителі сільради і працівники радгоспу.

304 ділянки дісталися тим, хто не прописаний і не працює на території сільради.

На сьогодні у сільраді лежать ще 250 заяв мешканців Кривоїщини на виділення ділянок під забудову.

Нові дані викликали нові запитання. Серед них такі:

— Якій сенс сільраді віддавати землю горюдинам? Вона що, зобов'язана про них піклуватися?

У відповідь — відоме посилання на Земельний кодекс.

— Чому сільрада з більшим бажанням наділяє землею людей з міст, ніж своїх мешканців?

— Горюдинам виділяємо ділянки тоді, — пояснює Кондратюк, — коли бачимо, що людина здатна чимось допомогти селу. Так, з допомогою спонсорів ми проклали понад чотирнадцять кілометрів вулиць з твердим покриттям, електрифікували та газифікували нові вулиці, будемо школу.

Неспроможність наших порядків

Провалізуємо одержані дані. На один двір у старому селі припадає 3,5 чоловіка. З огляду на те, що житла в селі добротні і просторі, доходимо висновку, що житловий проблеми в селі не існує і не існувало до появи котеджів та палатів. Тож надання землі під забудову, яке сільрада взяла на свої плечі, не тільки дуже витратне, а й не потрібне для села. Тож нічого дивного в тому немає, що новобудовані особняки мертві — в них нікому жити. І сподружено не для теперішньої, а для майбутнього життя. А нині вони тільки засвідчують: ця земля папа!

Микола Сірий, заступник голови райдержадміністрації — начальник сільгоспуправління:

— У Кривоїщині забудували колишній залесу. Вони становлять п'ятнадцять відсотків усіх сільгоспугідь. Ними треба було користуватися протягом двадцяти років, віддаючи їх не тільки під житлову забудову, а й під селянське господарювання. Але сільрада поспішила, все віддала під забудову. Як і інші наші сільради.

— Але ж ви могли їх поправити, адже бачили, що вони роблять щось не так!

— Тільки як рекомендації, поради. А якщо ми не згодні з рішеннями сесії сільради, то можемо змусити її переглянути своє рішення лише з допомогою суду.

Хліборобам загрожувє малоземелля

І все ж залишається відкритим питання: як за пружини рухають процес поділу землі, який не потрібний з точки зору одороного глуду? Відповідю коротко: навина. Тільки вона здатна пояснити ажіотаж серед населення Кривоїщини та інших приміських сіл. Ось що з цього приводу каже заступник начальника відділу земельних ресурсів району Юрій Теленков:

— Після того, як 26 грудня 1992 року набув чинності декрет Кабінету міністрів про приватизацію земельних ділянок, створився механізм купівлі-продажу землі, погоджений у лютому 1993 року з Держкомземом та Мін'юстом. Ця операція відбувається так: після того, як сільрада розподілила землю, ска-

жімо, між селянами, кожен за бажанням її приватизує, починає забудовувати...

— Або її продавати, — додаю не зовсім дипломатично, — адже відтепер він повний господар. Йде з покупцем до нотаріальної контори, в документах вказують нормативну ціну землі — близько 400 гривень за 10 соток, між іншим, дуже смішину ціну, а справжня ціна, яку сплачено господарів, зостається вічною тайною високих сторін. Хто від цієї обробки втратить? Держава!.. Продав ділянку — пиши на сільраду другу заяву, дивись, ще виділити. Якщо вірити Підлісному, такі варіанти в Кривоїщині проходять.

Тим часом Юрій Іванович торкається іншого аспекта проблеми:

— ... А через цю смішину ціну на землю і надходження до бюджету сільради мізерні. А звідси і глухий кут у вирішенні соціальних проблем села. Тому-то до їх розв'язання залучають інвесторів, вони й надають свої соціальні послуги...

Не безплатно, ой не безплатно! Понад 45 гектарів чорноземів сільрада віддала не своїм мешканцям чи працівникам.

Дух живий і дух злиднів

За більшовиків, яких ми лаємо з будь-якого приводу, у питанні про землю справедливості, звісно, не було, але видимість порядку все ж існувала. Полягала вона в тому, що держава віддала колгоспам і радгоспам землю — у вічне користування, а її щороку, дякуючи за довір'я, віддавали державі майже задарма вироблену продукцію і сировину для промисловості.

Тепер держава віддає землю селянам і горюдинам, але нічого, буквально нічого з цього не має! Бо ж не можна вважати серйозними грішми 9 копійок щорічного податку, який сплачують власники сотки чи п'ять орендарів до казни — навіть з пристойними чорноземі. Звідки ж за таких «порядків» у державі візьмуться гроші на зарплату працівникам та на все інше?

Хто, крім держави, страждає від такого клаткування? Справки хлібороби. Чому ж не чути їхніх голосів? А втім, що ж тут дивного? Колгоспно-радгоспна земля їм чужа, вони до неї ставляться відповідно. Саме з цього психо-логічного феномену користуються грабіжники різних мастей. Настає час, земля не тільки розпанахує, а й роздасть працівникам, які на цій землі працюють, і селяни одержать обкриваний хліборобський наділ, і тоді зрозуміють, що їх знову — вже вкотре! — безжално ошукали.

Над Кривоїщиною, над усіма підто-чливими землями сільськогосподарського призначення висить заманливий дух великої навини — для одних, дух мало-земелля і злиднів — для інших. Тож за великою міркою лист депутата Підліс-ного виявився таким, що б'є в око.

І пасажницьке таке. Не переконаний, чи всі копії, виділені спонсором селу для того, щоб і собі стати власниками наділів, вклядено саме в благоустрій села, а не в чисті безрозмірні кишені. Не переконаний і в тому, що розподіл землі обходиться без підставних осіб та посередників, про що так багато сказано в листі депутата Підлісного. Підозро-пульне атмосфера таємничості в сільраді в усьому, що стосується розподілу землі... Проте ці питання виходять за межі журналістського дослідження. Було б добре, якби для зміцнення Держави і Закону дали за справу зайняти прокурор та судді. Коли б цей пошук виявився результативним, про їхню роботу можна було б розповісти на сторінках «Голосу України».

Борис СИДОРЕНКО.

Києво-Святошинський район Київської області.

Подіум

Найкраща «вітрина» — чистий аркуш

ЛЮБОВ ЗАХАРОВУ, блакитнооку чотирнадцятирічну модель «Динамо-Стар», помітили рано. Переможниця конкурсу «Міс модель-96» у Севастополі, фіналістка «Міс Фламінго-97» здобула цього року перемогу у першому в історії України національному фіналі престижного міжнародного конкурсу «Elite Model Look».

си краси, моделей запрошують позмагатися за звання справжньої «міс» двінадцяти років, а то й молодших. Пересікати люди, яка спостерігає за такими діями, хотілося б у їхні правила внести певні корективи. Скажімо, вікові. Можливо, хтось і не погодиться за твердженнями про несвоєчасність присмаку дорослого життя у дитині. Та той факт, що дівчаткам у майбутньому може закорити перекаліфікуватися, відкинути важко. І добре, якщо у красунь «виростає» новий сезон» виставити знань для здобуття нової професії.

Тетяна ПИРОЖОК.

На знімку: Любов Захарова без макіяжу — «чистий аркуш» для будь-якого образу.

З'ясується, власти в око претензійному журі не так уже й складно. Потрібно бути високою (180 см), стрункою (з «цінниками» 83–59–85), мати руське волосся, приємну усмішку та затишно почуватися на подіумі (саме цей набір якостей властивий Любі). Власні уподобання та розумної здібності тут великого значення не мають. Адже кажуть, що «хоча дачим вітринам» ні до чого знання іноземних мов, филологів та літературознавців. Приблизно так розмірковує і Люба, вважаючи, що освіта для жінки, а тим паче для моделі, не має особливого значення — досить буде і середньої школи. «Потрібно робити щось одне, але досконало», — каже дівчина.

Позаду лише три конкурси, та вони

аже, по суті, визначили майбутнє Любові, захопивши її красивим життям. Переможниця прагне вищих оцінок і весь час віддає улюбленій справі. Вона вирішила для себе, що головне, а що другорядне. До останнього напевне, зарахувала і школу: вже пірвою дівчиною не вчиться. Можливо, пізніше закінчить якусь гімназію. А наразі — серйозна підготовка до наступної «виставки» — міжнародного фіналу «Elite Model Look», де молода киянка представитиме нашу країну.

Що ж, молодість нині в моді. Конкур-

У номер

• Херсон

І буде храм

Напередодні Дня Незалежності України в селі Зміївка Бериславського району на Херсонщині закладено перший камінь та освячено місце, де буде побудовано храм Різдва Пресвятої Богородиці. Зводитимуть цей храм на кошти греко-католицької громади. До речі, в цьому селі проживають представники 15 національностей. Нинішні греко-католики — це переважно нащадки українців з Галичини, переселених на південь на початку 60-х років.

• Сімферополь

Довге повернення

Чергову річницю трагічної депортації німців з Криму громадськість автономії відзначила відкриттям та освяченням у дворі лютеранської церкви пам'ятного знака. 1941 року понад 50 тисяч кримських німців — переважно дітей, жінок і літніх людей — було насильно вивезено військами НКВС до Казахстану, на північ Росії та Далекий Схід. Лише в 90-ті роки розпочалося повернення німців на півострів. Їх тепер тут мешкає близько 500.

• Черкаси

«Хлібні» пенсії

Голова Черкаської обласдержадміністрації Василь Цибенко з огляду на кризову ситуацію щодо виплати пенсій видав розпорядження, яке сприятиме розв'язанню цієї проблеми. Документ зобов'язує голів райдержадміністрацій подавати допомогу насамперед тим сільськогосподарським підприємствам, які мають просторечення заборгованість з обов'язкових платежів до Пенсійного фонду і не в змозі її погасити. КСП укладатимуть угоди із хлібоприймальними підприємствами області на передачу зерна для реалізації і спрямування виручених коштів у рахунок погашення заборгованості з пенсій.

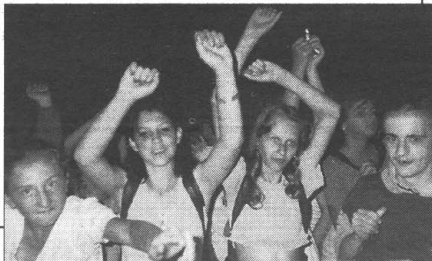
До Дня незалежності

Палав майдан у вогні дискозабави

Такого ще Хмельницький не бачив: центральний майдан заповнений багатотисячним гуртом молоді, а також людей старшого віку. Всім було цікаво та весело. Відомі київський та одеський диск-жokeї проводили дискотеку «West summer». Найсучасніша апаратура запалювала ентузіазм, кликала до танку.

Цю акцію, приурочену до Дня незалежності, організували управління у справах сім'ї та молоді Хмельницького міськвиконкому, київські постійно діюча виставка-магазин шоу-техніки, рекламна агенція «KAS» за активної участі юнкорської школи Подільського корпусу газети «Голос України».

Михайло ВАСИЛАШКО.
Фото автора.

Проекти

БАТЬКІВСЬКА ХАТА, РІДНИЙ ПОРІГ...

Нову програму «Відродження садиби батьків Тараса Шевченка» розробив Фонд сприяння розвитку містечка України. За його участю творчий колектив, який очолює заслужений архітектор України, академік Сергій Кісесо, завершив роботу над проектом відтворення садиби батьків Кобзаря на її справжньому історичному місці. На підставі літературних і архівних джерел та археологічних розкопок відшукали мазану долівку Григорія Шевченка.

Як повідомляє ДІНАУ-Укрінформ, цим проектом передбачено відбудову хати та всіх господарських споруд, серед яких повітка, клуня — у межах тогочасної Шевченкової оселі. Меморіал, який планують відтворити за п'ять років в селі Моринцях Звенигородського району Черкаської області, буде доповнено новою церквою Іоанна Богослова, зведеною у традиціях української народної архітектури XVIII століття, на місці зруйнованої ще в 1964 році. Проект пройшов наукову експертизу в Українській академії архітектури, Науково-дослідному інституті теорії та історії архітектури та містобудування, Спілці архітекторів України. Актуальність його реалізації пов'язана з відзначенням 2000-ліття Різдва Христового та 200-ї річниці з дня народження Тараса Шевченка (2014 рік).

Ювілеї

Нелегка дорога

«Я народився 8. VII. 1907 р. в м. Житомирі на Україні» — так починається автобіографія Олега Ольжича, написана 1930 року в Празі чеською мовою. Свій день народження він казав за старим стилем.

Непримітно виявилось повернення поета, науковця до рідного міста над Тетеревом через п'ять десятиліть після загибелі. Бо його постань дехто й досі сприймає у «старому стилі».

На перший погляд, які там проблеми? У розпал літа в Житомир відбулася Всеукраїнська науково-краєзнавча конференція «Українська національна ідея: історія і сучасність», до проведення якої спільних зусиль доклали житомирське науково-краєзнавче товариство дослідників Волині, обласна наукова бібліотека, обласні організації Спілки журналістів України та «Нової України». Конференцію було присвячено 80-річчю УНР і 90-річчю з дня народження Олега Ольжича. Її матеріали видано солідним за обсягом науковим збірником.

«Поезія О. Ольжича в контексті літератури XX століття», «Акмеїзм у поезії Олега Ольжича», «Олег Ольжич як культурно-освітній діяч» — це лише деякі назви вміщених там досліджень.

Менше стає і білих плям у його біографії. Приміром, ще три роки тому в журналі «Дніпро» зазначалося, що «досі жоден із літературознавців не з'ясував, як і чому родина Олександра Кандиби (чи саме Віра Антонівна) опинилася 1907 р. у Житомирі.

Причина, як встановили житомирські краєзнавці, була прозаїчна і земна: Віра разом з чоловіком — студентом Харківського ветеринарного інституту Олександром Кандибою (більш відомий під літературним псевдонімом Олександр Олесь) — приїхала в Житомир до батьківського дому на полоні. Знайдено і будинок, де мешкав батько. Той дім на розі вулиці, які сьогодні мають назву Старовільської та Олега Ольжича. На вулицю, що носить ім'я поета, учасники науково-краєзнавчої конференції прийшли, щоб відкрити анотаційну дошку.

Ця вулиця і є прикладом того, як нелегко Олегу Ольжичу померло повернутися в місто, в якому він 90 років тому з'явився на світ. Бо саме у рік поетового ювілею до міськвиконкому надійшов лист від мешканців цієї вулиці, в якому перейменування було названо «антидемократичською сделькою», вимагалось «привлечь к ответственности лиц, причастных к данному решению». Насправді рішення приймалося демократично, а пропозиції про перейменування деяких вулиць було обнародовано в пресі ще навесні 1992 року, тоді житомир'яни запросили до обговорення.

Але відомого в Житомирі краєзнавця Георгія Мокрицького найбільше вразило інше. Навіть-

ючи на Ольжича ярлики, автори листа посилалися на те, що цього прізвища немає в списках реабілітованих.

— Та як же можна реабілітувати того, кого ні в чому не звинувачували? — розводить руками Г. Мокрицький.

Олега Ольжича фашисти спалили в крематорії концтабору

Заксенгаузен у червні 1944 року. Цей факт, як і розстріл його соратниці Олени Теліги в Бабиному Яру, надто вже випадає за простої схеми «всі націоналісти — пособники фашистів». Тож ці та багато інших «незручностей» імені просто заретушували. Мовби й не було цих людей... Та от вони з'явилися знову на своїх місцях у минулому, геть заплутавши тих, хто звик до простих схем. Але наша історія, якщо дивитися на неї без упереджень, складна й трагічна. Бо куди дітися від того, що якби 15-річний Олег Кандиба не вийшов за кордон, він усе одно загинув би в 1937-му чи ще раніше — тільки й того, що не в гітлерівському, а в сталінському концтаборі.

... А що стосується більшості людей, то ім'я Ольжича їм загалом нічого не говорить. На відміну від прізвищ американських акторів, які щодня бігають на наших телеэкранах у обляках...

Олексій КАВУН.

Житомир.

Захоплення

Фантазії на краватках

Випускниця училища імені І. Труша, студентка Львівської академії мистецтв Ірина Ковальська розписує шовкові краватки. Фарби дозволяють їй фантазувати, поринаючи то в перуанські, то в карпатські, то в північні мотиви. Дівчина мріє створити навіть сукню-краватку.

Фото
Володимира ПЕСЯКА
(ДІНАУ-Укрінформ).

Як у Гранаді, але трохи інакше...

Минулих вівторка та середи в Європі відбулося чотирнадцять відбіркових матчів чемпіонату світу з футболу.

Група 1. Боснія—Данія. 3:0.
Група 3. Фінляндія—Норвегія. 0:4.
Група 4. Угорщина—Швейцарія. 1:1.
Група 4. Естонія—Австрія. 0:3.
Група 5. Білорусь—Швеція. 1:2.
Група 6. Болгарія—Ізраїль. 1:0.
Група 6. Чехія—Фарери. 2:0.
Група 7. Туреччина—Уельс. 6:4.
Група 8. Ліхтенштейн—Ісландія. 4:0.
Група 8. Румунія—Македонія. 4:2.
Група 8. Ірландія—Литва. 0:0.

Група 9. Північна Ірландія—Німеччина. 1:3. 1:0 Х'юз, 59, 1:1 Бірхофф, 73, 1:2 Бірхофф, 78, 1:3 Бірхофф, 79.

Португалія—Вірменія. 3:1. 1:0 Домінгуш, 22, 2:0 Фігу, 30, 2:1 Садурия, 46, 3:1 Барбоса, 51.

Україна—Албанія. 1:0 (0:0).

Ребров, 86. Шовковський, Лужний, Зубов (Косовський, 46), Головок, Вапук, Дмитрулін (Кривенцов, 56), Максимов, Калитвинцев (Гецко, 83), Гусин, Шевченко, Ребров.

Албанія: Стракосья, Тале, Чулку, Чумба (Галло, 46), Вата, Дайю, Пако (Шек, 29), Буші, Таре, Граклі, Хачі.

Попереджено Дайю, Буші, Калитвинцева, Кривенцова.

Суді: Любош Мішел, Йозеф Касента, Герхард Зволанек (Словаччина).

20 серпня. Київ. НСК «Олімпійський». 30 000 глядачів.

	І	В	Н	П	М	О
Україна	9	5	2	2	8-6	17
Німеччина	7	4	3	0	14-5	15
Португалія	8	4	3	1	10-3	15
Північна Ірландія	8	1	4	3	6-8	7
Вірменія	7	0	5	2	5-11	5
Албанія	7	0	1	6	3-13	1

Мабуть, не варто ще раз казати, яке значення мав цей поєдинок для нашої команди. Лише перемога давала нам можливість продовжувати боротьбу за вихід до французького фіналу.

Здобуто її з таким самим рахунком, як і в першому матчі з албанцями на нейтральному полі в іспанській Гранаді. Але цього разу все відбувалося зовсім інакше.

Наставник гостей Астрід Хафріз з різних причин відмовився від цілої групи футболістів, які виступають у португальських, грецьких та словенських клубах. Замість них до Києва прибули інші «іноземці». А це багато футболістів, які відіграють провідні ролі в албанській збірній. І серед них цього разу, безперечно, вирізнявся воротар грецького «Панатінаїкоса» 32-річний Фотак Стракосья.

Він і в першому таймі багаторазів виручав колектив.

Пригадаймо хоча б удари Реброва, Гусина, Максимова, Шевченка, Калитвинцева. А після перерви Стракосья взагалі дива творив. Особливо вразив пристуків ігровий відсілок з 50-ї до 56-ї хвилини. Наші провели три градозісні атаки. Під час них вони по кілька разів «розстрілювали»

голкипера майже впритул. Там'яч знаходив то воротаря, то чийсь ноги. Хоч голки скачи...

Албанці, з'ясувалося, дуже організовані, технічна команда, добре фізично підготовлена, адатна чітко і надійно захищатися та гостро контратакувати. От лише в завершальній стадії наставу наші суперники, на щастя, діяти швидко.

Поєдинок наближався до завершення, і поступово згасала наша надія. Але, либонь, щось згори наказало Сергієві Реброву взяти на себе ініціативу. Саме його права нога виявилася «золотою». В'юнкий український форвард, обігравши суперників і, загнувшись у штрафний албанців, ефектно

пробив. Цього разу Стракосья, напевні, помилився. Він кинувся в дальній кут, а Ребров уразив ближній. І почалася суцільна радість і братання з поцілунками на трибунах. Вся Україна раділа цій важливій перемозі!

Після зустрічі Астрід Хафріз сказав журналістам, що цей

поєдинок мав велике політичне значення, мав піднести дух його багатостраждального народу. Що ж, албанські футболісти діяли гідно. «Ми виклали слова, — сказав тренер. — Але й цього разу заслугою перемоги команда пана Сабоса».

А наставник нашої збірної довго не міг промовити перше слово. Далася взаки втомі.

— Вибачте, я це там, на полі, — сказав він. — Ми, звичайно, не очікували легкого матчу. Але щоб отак виснажити, важко далася перемога — навіть не гадали. І більшість уболівальників так, як і я, дуже переживали, мабуть, замислилися, чому так важко було? Адже наша команда в цілому зіграла добре, майже 90 хвилин пресингувала. Але найбільшим одкровенням для мене були відміни дії суперника. Хоча, пригадаймо гру албанців проти німців, яку чемпіони Європи насильно виграла — 3:2. Наші зустрічі з командою Албанії в Гранаді та Києві схожі лише рахунками.

Сьогодні це була значно сильніша збірна, мобільніша, агресивніша, неуступливіша. Тим і приємніший результат. Я особливо вдячний динамівцям Києва. Їх внесок у справу найвагоміший. Попереду в нас завершальний поєдинок в Сревані. Постараємося підготуватися до нього якнайкраще й обов'язково виграти. Тоді наша надія на поїздку до Франції житиме.

Виктор БРАНИЙЧУК.
На знімку: за мить Сергій Ребров влучить у ворота албанців, а Іллір Чулку та Руді Вата вже не можуть зупинити прорив українців; а це вже реакція на гол Йозефа Сабоса та Леоніда Буряка.

Фото Юрія ВЕНГЕРША.

Соліст видатної трупі

Одного чудового вечора 15 вересня 1957 року на футбольному небосхилі України засяяла нова «зірка». В грі чемпіонату Союзу проти «Зеніта» в Ленінграді у складі київського «Динамо» дебютував 20-річний Андрій Біба. Вже на 26-й хвилині, одержавши пас від досвідченого Георгія Граматікопуло, молодий футболіст стрімким ударом змусив капітулювати голкіпера господарів Кублицького.

Відпів Андрій Біба в 246 матчах чемпіонату ще 68 разів завдавав неприємностей воротарям суперників, був капітаном прославленої динамівської команди «відлигових» 60-х, тричі ставав чемпіоном країни і двічі здобував Кубок пошани з Кубком РСР. У 1966 році першим з українських гравців став найкращим футболістом РСР. За рік перед тим забив перший «радянський» гол в єврокубках у ворота північноірландського «Колдрейна». Грав Андрій Андрійович і проти збірної Бразилії. А знімок, на якому він і Пеле тиснуть руки один одному, обійшов багато видань не лише Радянського Союзу.

На урочистостях, організованих на честь 60-річчя видатного футболіста в клубі майстрів київського «Динамо», на адресу ювіляра було сказано чимало добрих слів. Знаменитий динамівський воротар 60-х років, а нині перший віце-

Київському «Динамо» — 70

президент Федерації футболу України Віктор Банников відзначив, що в його спортивній біографії було чимало капітанів, та Біба — капітан унікальний. Адже ніхто так не вмів бачити гру, втілювати в життя тренерські ідеї.

Президент АТ «ФК «Динамо» (Київ) Григорій Суркіс порадиш нічийний футболіст молоді, покликаний відіграти славі динамічності традиції, вчитися у прославленого ветерана професіоналізму, любові до футболу. І в свої 60 Андрій Андрійович так само піднятий, елегантний — хоч одягав футболку з улюбленим десятим номером!

І це він робить часто, коли виступає за ветеранський динаміський колектив у різних товариських матчах і турнірах. А майстерність, як кажуть, не іржавіє. Бібу одразу пізнаеш по ігровому почерку.

А ще Андрій Андрійович займається тренерською селекційною роботою на благо рідного клубу. До речі, це завдяки йому у «Динамо» (Київ) свого часу з'явилися, а потім яскраво засіяли усіма гранями таланту Леонід Буряк, Віктор Колотов та багато інших видатних футболістів. Пригадаю, як Буряк мені розповідав про першу зустріч з Бібою, який завітав до одеської квартири, де мешкала його сім'я.

— У мене навіть ноги тремтіли, — пригадує Леонід. — Адже такий великий футболіст приїхав запрошувати мене до київського «Динамо». Не вірилося, що це не сон. Але приємний, заспокоєний голос Андрія Андрійовича переконав мене перейти до столиці. І мама навіть не сумнівалася, що треба робити саме так...

Сподіваємося, що Андрій Біба відшукає ще не один діамант, який пройде огранку в славному динаміському колективі української столиці.

Іван ОЗЕРЧУК.

На знімку: Андрій Біба.

В «Єнісеї» буде спекотно

Мине тиждень і на борцівські килими, покладені в красномірському палаці спорту «Єнісей», що на Остріві відпочинку, вийдуть учасники чемпіонату світу з вільної боротьби. Це буде перший такий турнір у Росії і, зрозуміло, в Сибіру.

Представники майже 40 країн змагаються за медалі у восьми вагових категоріях — до 54, 58, 63, 69, 76, 85, 97 і 125 кг. Щоправда, з різних причин не вийдуть на килим такі титани вільної боротьби, як дворазовий олімпійський чемпіон американський суперважковаговик Брюс Баумгартнер, володар двох золотих олімпійських медалей Махарбек Хадарцев з Владикавказу, не менш титулований болгарський атлет-ветеран Валентин Йорданов...

І все-таки глядачі побачать у складах команд чимало славетних борців. Взяти хоча б збірну Росії: за неї виступатимуть олімпійський, світовий і європейський чемпіон Бувайса Сайтиєв (76 кг), до речі, крас-

нозирець, який прагнучи зберегти вдома своє високе звання; олімпійський чемпіон Хаджимурат Магомедов (85) з Махачкалі, дворазовий чемпіон Європи — його земляк Михайло Азізов (63) і Давид Мусулбаєв (125) з Владикавказу...

На чемпіонаті світу в Красноярську на успіх своїх підопічних розраховує старший тренер збірної Німеччини Волффганг Нітче. Він приїздить до Сибіру неповний склад 7 борців, серед яких екзотичний, дворазовий чемпіон Європи Роміка Ренован, вихованець радянської школи Арават Сабєв. Традиційно сильні будуть представники США, Куби, Болгарії, Японії. Ми, звичайно, сподіваємося на успішний виступ збірної України, очолюваної авторитетними фахівцями — братами Савлоховими — Борисом, Тимуром і Русланом. Тож останні дні серпня (27—31) у палаці спорту «Єнісей» будуть спекотними незалежно від погоди.

Іван КЕДРОВ.

Школа для молоді

У Києві, на кортах АТ «ФК «Динамо» (Київ) триває традиційний міжнародний жіночий тенісний турнір «Аваль-Київ-Оупен» з призовим фондом 25 тисяч доларів, який зібрав спортсменок з 24 країн світу.

Нинішній склад учасниць вигідно відрізняється від тогорічного, оскільки цього разу за головні призи змагаються тенісистки другої та третьої сотні світового рейтингу. У 1996 році за Україну виступала її перша «ракетка» Наталя Медведєва, в нинішньому з'явився шанс випробувати себе на високому міжнародному рівні у перспективній молоді. До речі, якщо звернутися до історії подібних турнірів-двадцятиятистисичників, які проходять під егідою Всесвітньої федерації тенісу, то серед пере-

можців і фіналісток можна зустріти імена першої «ракетки» світу шведки Мартіни Гітіс, «зірки» польського тенісу Магдалени Гржибовської, словачок Радки Зубакової і Карини Габсудової, австралійки Ніколь Браттке, киянки Олени Татаркової.

Генеральним спонсором змагань, які присвячені Дню незалежності України і фінішують 24 серпня, традиційно виступив поштово-пенсійний банк «Аваль». Його керівник Федір Шинг — палкий прихильник спорту, і тенісу зокрема. Зустрічаючись з журналістами, він сказав, що й майдалі банк «Аваль» чим зможе підтримуватиме український спорт.

Виктор СТУГНА.

АТ «Мелітопольпродмаш» — розширює асортимент своєї продукції

Акціонерне товариство «Мелітопольпродмаш» — провідне спеціалізоване підприємство з виробництва технологічного обладнання для харчової і молочної промисловості. Це одне з найстаріших підприємств в Україні, яке протягом 40 років виготовляє автоматизовані лінії розливу харчових продуктів.

Уперше з 1956 року в колишньому Радянському Союзі завод освоїв випуск ліній розливу молока продуктивністю 2000 пляшок на годину і збільшував їх потужність до 3000, 6000, 12000 і 24000 пляшок на годину. Молокозаводи охоче закуповували обладнання, адже воно значно підвищувало їх виробничі потужності.

Спеціалізація заводу постійно розширювалася. Із шістдесяти років завод почав освоювати автоматизовані лінії розливу харчових продуктів у скляні пляшки від 0,33 до 0,1 літра. Продукція поставлялася не тільки в усі міста країни, а й на Кубу, в Болгарію, Румунію, Угорщину, Монголію, Корею, Польщу, Чехословаччину, Афганістан.

Сьогодні АТ «Мелітопольпродмаш» — високоєфективне виробничо-технічне підприємство з багатим досвідом, кваліфікованим інженерно-технічним персоналом, сучасною виробничою базою, експериментальним виробництвом для виготовлення і випробування нової техніки, розвиненою системою маркетингу. Це дає змогу вирішувати проблеми замовника на високому професійному рівні. АТ виготовляє на замовлення автоматизовані лінії розливу безалкогольних напоїв, мінеральної води, пива, «тихих» вин і резервуарного шампанського, соків, оцту, рослинної олії, а також лікєро-горілчані виробів і коньяку в скляну тару та поліетиленові пляшки (ПЕТ).

Спектр машин забезпечує комплектування ліній продуктивністю від 1500 до 24000 пляшок на годину. Лінії поставляються з переналадкою машин для роботи з різними пляшками і закупорками. Розлив напоїв може відбуватися за рівнем і за об'ємом.

АТ «Мелітопольпродмаш» на замовлення повністю комплексує автоматизовані лінії розливу вітчизняними та імпортованими машинами виробництва Італії, Німеччини тощо.

В умовах ринкової економіки укладання стає дедалі важливішим чинником. Виробникові головне, щоб його продукцію швидко помітили, пізнали й віддали їй перевагу порівняно з іншими. Тому товариство зайняте пошуком та освоєнням нової продукції, постійно працює над поліпшенням якості, підвищенням функціональної надійності машин за рахунок удосконалення виробничих процесів.

При заводі є спеціальне конструкторсько-технологічне бюро (ЦКБТ «Продмаш») та експериментальна база, які дають можливість створювати окремі машини і комплексні лінії розливу

харчових рідин у скляну тару та пляшки ПЕТ з високими техніко-економічними показниками. ЦКБТ ще до офіційного введення в країні акційної марки на пляшки вино-горілчані напої розробило конструкторсько-технологічну документацію (уперше в країнах СНД) на машини для наклеювання марок на закупорену пляшку. Тепер ці машини марки БЗ-АЛА — у серійному виробництві. Уже виготовлено більш як 300 зразків нової продукції. Нею зацікавилися підприємства АПК не тільки України, а й Прибалтики, Росії, інших країн СНД. Кількість замовлень зростає.

Особливо нові машини для виготовлення пляшок типу ПЕТ і машини для їх ополіскування, а також ліній розливу газованих напоїв у пляшки ПЕТ. Держхарчпром зацікавився цим устаткуванням. Воно значно дешевше за імпорте: якщо імпортерна лінія коштує 2 млн. доларів, то наша — близько 0,5 млн. доларів.

Почато випуск ліній малої продуктивності для розливу напоїв у суверенію оригінальну тару (плоскі пляшки, квадратні, овальні) для малих підприємств та фермерських господарств. Готується виробництво фасувально-закупорювальних машин (корковими пробками), сатураторів та багатопозиційних етикетувальних машин.

Таким чином, на сьогодні своїм клієнтам ми пропонуємо: ліній розливу безалкогольних напоїв і пива у скляні пляшки місткістю 0,33–0,5 л продуктивністю 1500–24000 пляшок на годину;

ліній розливу безалкогольних напоїв у ПЕТ-пляшки місткістю 0,33–2,0 л продуктивністю 600–6000 пляшок на годину;

ліній розливу вино-горілчаных рідин продуктивністю 1500–6000 пляшок на годину в пляшки 0,25–1,0 л;

ліній розливу резервуарного шампанського продуктивністю 6000 пляшок на годину в пляшки 0,75 л;

міні-ліній розливу фермхових алкогольних і безалкогольних напоїв в оригінальну скляну тару;

ліній розливу рослинної олії у скляні й пластикові пляшки продуктивністю 3000 пляшок на годину;

окремє устаткування у ліній розливу.

За бажанням замовника ми визначимо склад ліній, її компоновку, виконаємо монтаж та запуск ліній в експлуатацію.

Технічний майданчик заводу переобладнано в цех для виробування нових машин. Створено експериментальний цех розливу мінеральної води в пляшки ПЕТ.

Доцільне підприємство ЗАТ «Мелітопольпродмашсервіс» проводить маркетингові дослідження ринків, визначення перспективних напрямів розвитку виробництва, збуту готової продукції. Служба сервісу надає допомогу тісним стосункам із замовниками, щоб мати чітке уявлення про надійність окремих деталей, вузлів і машин у цілому. Цю роботу виконують кваліфіковані слюсарі-наладчики. Вони проводять шефмонтажні та пусконаладжувальні роботи обладнання виробництва АТ «Мелітопольпродмаш» та інших підприємств, які виробляють устаткування в комплексах і на ліній ключ.

Гарантія та післягарантійне обслуговування обладнання проводиться на підприємстві замовника з наданням допомоги до повного зношення машин із поставкою запасних частин, необхідних для середнього і капітального ремонту.

Отже, харчовикам вигідно закуповувати вітчизняне обладнання, бо воно значно дешевше і виготовляється з необхідним дотриманням технічних і санітарних норм.

З метою розширення ринків ауту продукції, організації реклами і реалізації машин та ліній розливу напоїв акціонерне товариство бере активну участь у міжнародних спеціалізованих промислових виставках і виставках-ярмарках. Із щороку організовує зовнішньоторгову асоціацію «ПРОМА» Мінашпрому України в Національному виставковому центрі Києва, Торгово-промислової палати України, а також торгів асоціації у великих містах Росії. Завод прагне охопити всі регіони, де відбуваються торгово-промислові виставки. Це, крім Києва, — Санкт-Петербург, Москва, Нижній Новгород, Новосибірськ, Молдова, Об'єднані Арабські Емірати тощо.

Для німецької фірми «НАГЕМА», яка теж спеціалізується у продовольчому машинобудуванні, протягом кількох років поставляються деталі для машин їх виробництва. Фірма задоволена — деталі не поступаються за якістю перед німецькими.

Крім названої продукції, АТ «Мелітопольпродмаш» випускає для автосервісу і автотранспорту устаткування для автоматичного миття та сушіння легкових автомобілів. Для фермерських господарств і колгоспів поставляються зернозбиральні для збирання зерна в польових умовах та агрегати електронні для перекачування води у стаціонарних умовах.

Акціонерне товариство «Мелітопольпродмаш» усі свої зусилля спрямовує на те, щоб швидше подолати економічні труднощі і працювати високоєфективно.

Голова Правління

Я. І. Пижиківський

Телефон/факс (06142) 2-12-25, 2-32-57.

МАСЛА
M10F2K, M10B2, M8B, TP22, M14B2, M6, 12G1, SAE15W40, TAP15B, TAD-17H і др.

Лебединське масло для вашої техніки - високоєфективне, мінімальні ціни, доставка по Україні.
Лебединський нефтемаслословзавод.
Сумська область, г. Лебедин.
ТЕЛ.: (05445) 6-21-19, 6-25-55, 5-16-80
2-34-66, 2-29-73.

Реклама

Покрівельні та гідроізоляційні роботи

- Відновлення пошкодженого руберойдного покриття
- Ремонт покриттів високоекстимі полімерно-бітуміними матеріалами

Гарантія - 2 роки

Гарантія до 10 років

вертин
тел.: 417-4310 446-0308

Правління ВАТ «Ковельмолоко»

повідомляє своїх акціонерів, що перші збори правління відбулись 24 вересня 1997 р. за адресою: м. Ковель, вул. Міцкевича, 10, Народний дім «Прогрес».

Рестрація акціонерів проводиться 24 вересня 1997 року з 10 год.

Порядок денний

- Звіт голови правління.
- Затвердження статуту відкритого акціонерного товариства.
- Вибори спостережної ради.
- Вибори правління і його голови.
- Вибори ревізійної комісії.
- Різне.

Початок зборів о 12.30.

Учасники зборів повинні пред'явити документ, який посвідчує особу (паспорт), а також свідоцтво про народження дітей (якщо вони наші акціонери) та сертифікат акції.

Для тих, хто буде голосувати за членами сім'ї або інших осіб, потрібно мати дозвілення, посвідчене нотаріально (для членів сім'ї).

Довідки за телефонами: 2-10-70, 2-53-48.

Северодонецьке ГП «Об'єднання Азот»

реалізує продукцію по наступним ідеям цін:

Смола КФ—МТ	15 550 грн./т
Дисперсія ПВА	2450 грн./т
Спирт поливиниловий (сухий)	11200 грн./т
Кислота азотна (концентрована)	448 грн./т
Селітра калієва	980 грн./т
Селітра натрієва	780 грн./т
Формалін	500 грн./т
Аргон рідкий	180 грн./т
Аргон (в баллонах)	12 грн./баллон

Обрашати: тел: (06452) 9—21—41, 9—28—47, 9—42—13; факс (06452) 2—39—61, 2—53—25, 2—99—69.

Арбітражний суд Хмельницької області (м. Хмельницький, пл. Свободи, 1) порушив справу № 230—Б про банкрутство КСП «Зоря».

Юридична адреса КСП «Зоря»: Ярмолинський район, с. Лугове, розрахунковий рахунок 400025 в АПБ «Україна».

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Печатку СП «Арсенал-Луг», загублену 14.08.1997 р., вважаючи недійсною. Ідентифікаційний код — 24254461.

15 хвилин занять на день допоможуть мені добитись успіху!

Я навчаюсь з радістю. З радістю — тому що бачу потяг до знань. Мені в цьому допомагає систематичність, і я впевнена — методика, которую ви пропонуєте, щодо мене спрацює відмінно. А що потім? Після невеличкої перерви займусь курсом більш високого рівня... Маріяна

ЄШКО — це найбільша школа заочної (кореспондентської) освіти в Європі.

Розпочати навчання в ЄШКО можна незалежно від віку й освіти. Навчаючись всього 15 хвилин на день, ви досягнете хороших результатів.

Особистий викладач перевірить домашню роботу, дасть пораду, відповідь на питання за матеріалами уроків.

Аудіокасети допоможуть виробити вимову. Для всіх наших студентів безкоштовно: інформаційні журнали; наш чотирьохквартальний журнал «Кур'єр ЄШКО»; відкриті та закриті тести для визначення Вашого рівня Ваших знань і вибору рівня навчання. Ви одержуєте свідоцтво про закінчення курсу, котре обов'язково знадобиться Вам у майбутньому.

У місячну вартість навчання входить вартість аудіокaset і поштових відправлень. Оплата проводиться на основі рахунку (квиток в гривнях за курсом). НБУ на момент виставлення рахунку. Матеріали курсів друкуються російською мовою.

У Вас виникли сумніви? Інформаційна служба ЄШКО працює для Вас з 8:30 до 17:00 від понеділка до п'ятниці.

(0572) 20-61-31

Щоб одержати БЕЗКОШТОВНИЙ пробний урок обраного Вами курсу, заповніть купон і вишіть на адресу:

310022, Харків, а/с 248 ЄШКО

Адреса № 21002203

МОВНІ КУРСИ

ЦІНА ЗА СЕС.	СТРОК НАВЧАННЯ
Англійська для початківців	5,95 10 міс.
Англійська для початківців ПЛЮС	9,95 24 міс.
Англійська для середнього рівня	9,45 10 міс.
Англійська для середнього рівня ПЛЮС	6,45 24 міс.
Англійська для вищого рівня	6,45 10 міс.
Англійська для дітей I (9-14 років)	6,95 9 міс.
Англійська для дітей II	6,95 9 міс.
Англійська для дітей III	6,95 9 міс.
Німецька для початківців	5,95 10 міс.
Німецька для початківців ПЛЮС	5,95 24 міс.
Німецька для середнього рівня	6,45 10 міс.
Французька для початківців	5,95 10 міс.
Італійська для початківців	5,95 10 міс.
Іспанська для початківців	5,95 10 міс.

ХОБІ - КУРСИ

Курс косметики	5,95 12 міс.
----------------	--------------

ПРОФЕСІЙНІ КУРСИ

Маркетинг	7,255 12 міс.
-----------	---------------

РЕКОМЕНДОВАНО Міністерством освіти України

ЄШКО ЄВРОПЕЙСКА ШКОЛА КОРЕСПОНДЕНТСЬКОЇ ОСВИТИ

ОСВИТИ НАЙЛІПІШУ НАЙКРАЩА НАЙВІЩА

КУПОН НА БЕЗКОШТОВНИЙ ПРОБНИЙ УРОК

вказати назву курсу

індекс

місто (село)

область

вулиця, № будинку і квартири

ім'я, прізвище

28428А

Портрет

Мовчазний майстер веселого пензля

ПРАВО називається майстром Анатолій Базилевич добує, пролітає, виває тридцять років тому лише одну книжку — «Енеїду» Івана Котляревського. Від того часу показавши й зукраїнізовані римляни стали справжнім набаванням українського народу — з книжкових сторінок вони перебралися на футболки, сукні, різноманітні акції й рекламі.

а часом і сотні начерків, зроблених під час поїздок у пошуках матеріалу.

звичайно ж, досконало вивчений текст «Енеїди».

Але найцініше наблизило ілюстрації до творчого задуму Івана Котляревського природне почуття гумору художника. Саме у непомітних дрібничках криється його тонке знання життя та побути людей. Дивовижний синтез звичного, навіть драматичного, з веселим і безтурботним, що був притаманний українському козацтву та народу в цілому, і став ґрунтом для неповторних образів Базилевича.

У доробку майстра — ілюстрації до «Тихого Дону» М. Шолохова, «Записок причетника» Марка Вовчка, «Пригод бравого вока Швейка» Я. Гашека, «Пана Халаяського» Г. Квітки-Основ'яненка, казок «Абу-Касимові капці» І. Франка, «Пан та Іван в дорозі» С. Руданського. Роботи, гідні вийти золотим заласом до культурної скарбниці будь-якого народу світу.

Якщо Анатолій Базилевич хоче добре відгукнутися про когось із колег, то каже: «Він не спекулював на мистецтві, не пропитував газет, добрий художник і порядна людина». У цих словах — частка життєвого кредо Базилевича-художника. Може, саме тому, окрім званих заслуженого діяча мистецтва, не може похвалитися великою кількістю нагород. Не домагаючись подяк і полад, майстер завжди мовчав, без зайвої метушні та галасу, творив справжнє диво.

Анастасія ПЕРЕПЕЛІЦЯ.

Астрологічний прогноз на 25 — 31 серпня

Овен (21.03 — 20.04). Будете послідовні у своїх рішеннях. Прибуток найімовірніший той, коли ви зумієте задовольнити вимоги своїх партнерів по бізнесу і діяти такого рішення, яке влаштує рівною мірою обидві сторони. Сприятливим є кінець тижня. Постарайтеся важливі справи закінчити до вихідних.

Телець (21.04 — 20.05). Хоча період перед майбутнім затемненням Сонця, яке відбується наступного тижня, для вас достатньо сприятливий, знайдіть варіант ефективного використання часу. Наприкінці тижня не варто планувати важливіх справ.

Близнята (21.05 — 21.06). Наступний тиждень може виявитися достатньо складним, бо не все заплановане здійсниться. Самопочуття обидва бути непоганим. Не рекомендується починати нові справи.

Рак (22.06 — 21.07). Чутливо реагуючи на будь-які зміни, ви боляче сприймете сонячне затемнення, тому потурбуйтеся про спокійну обстановку вдома і на роботі.

Лев (22.07 — 22.08). Для вас найважливіше зосередитися на питанні доходів. Чим більше людей ви посвятите у свої справи, тим на більший прибуток може розраховувати. Не варто починати нові справи.

Діва (23.08 — 22.09). Очікуване сонячне затемнення може позначитися на представниках вашого знака. Постарайтеся не вилатувати в сумніві історії. На початку тижня будьте готові до труднощів, які ще треба подолати.

Терези (23.09 — 22.10). Ви прагнете зрозуміти свої почуття. Пам'ятайте, що рішення, прийняті напередодні затемнення, нагадуватимуть про себе досить тривалий час. Щасливий для вас — початок наступного тижня.

Скорпіон (23.10 — 22.11). Ви можете багато змінити у своєму житті, якщо вчасно візьметеся за розум. Ваші рішення повинні бути найвищою мірою відповідальні. Щоправда, зажаєть, цей тиждень несприятливий для початку нових справ, бо припадає на час, що передає сонячному затемненню. У вихідні будьте пильні.

Стрілець (23.11 — 21.12). Ваш зодіакальний знак належить до тих, на які очікуване сонячне затемнення справить вплив. Особливо обережними мають бути ті, хто має серцево-судинні захворювання. Адаже стреси можуть спричинити ускладнення вашого стану, особливо у вихідні.

Козеріг (22.12 — 20.01). Наступного тижня не варто прагнути максимальних доходів. Більше уваги приділяйте тому, щоб справити на оточуючих добре враження. Це визначить ваші перспективи. Менш сприятливий час припадає на середину тижня.

Водолій (21.01 — 19.02). Різно зростає ваша схильність до стресів. Тому постарайтеся потурбуватися про емоційно комфортну обстановку, особливо у вихідні.

Риби (20.02 — 20.03). На вас, чутливих від природи, очікуване сонячне затемнення позначиться вже напередодні. Не починайте нових справ. Якщо ви не справляєтеся зі своїми обов'язками, розділіть їх зі своїм чоловіком (дружиною).

Афіша вихідних днів

• Київ

Національний художній музей: виставка однієї ікони «Синайські гори»; живопис Євгена Волобуєва.

Музей народного декоративного мистецтва: декоративний розпис Марії Приймаченко; ювілейна виставка Марфи Тимченко та Івана Скидкова.

Архів-музей літератури та мистецтва: виставка «Письменники «Празької школи».

Музей історії Києва: виставка до II Весвітнього форуму українців.

«Ательє Карась»: виставка фоторобіт Олександра Друганова.

Галерея «Лада»: виставка творів Леоніда Берната «Віблійні ремінісценції»; живопис Дмитра Нагурного; миськ пейзажі Костянтина Колобова та Дмитра Данила.

Галерея «І-Арт»: виставка творів Саші Прахової.

Галерея «Тадзіо»: виставки творів Олексія Колесникова (гуаш) та Михайла Шемякіна (шпаклеграфія).

Провідні столичні театри — на гастролях.

На знімку: Андріївський узвіз.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Про те, що було і буде

Драма під час «Кремлі»

Численні поризи, синці та струс головному мозку отримала учасниця івано-франківського гурту «Фактично самі», виступаючи на фестивалі молодіжної музики «Кремлі» у Севастополі. Артистка зірвалася і впала головою вниз зі сцени завшишків кілька метрів.

А враження критиків про «Кремлі» не стосуються цього «кривавого» випадку та звучать майже в унісон: це ніколи на цьому фестивалі не було стільки відвертості та хуліганства.

Володимир ПРИТУЛА.

Симферополь.

Шоу-з'їзд розкутих індивідуалістів

Унікальний Всеукраїнський фестиваль моно-мистецтв «Розкути» вперше відбудеться у Хмельницькому третньої декади серпня. Незмінний фестивальний голова, хударівник монотеатру «Кут» Володимир Смиритель вирішив цього разу задіяти молодих митців-одинаків. На запитання, чи виступатимуть на камерній сцені гості минулих років — А. Роговцева, Б. Ступка, М. Олійні, В. Таланко, Л. Кадирова, Б. Бенько, Тимурів Стас та інші популярні особи — Володимир відповідає, що персонажі кількадесятилітнього діяння не повторюватимуться. Хоча передбачено, що вестиме програму, як і торік, Костянтин Гнатенко. Сьогодні ведуться переговори про участь у фестивалі кіноактора і степіста В. Шпудейка, барді О. Богомоля, І. Жука, О. Павлішина, баніста І. Завальського, акробата А. Завальського, поетеси О. Забужко, актриси О. Сумської...

Для кожного відчуття — своя фарба

Неллі Павлова, виставка живопису якої відбулася у столичній галереї «Акварель», називає своєю батьківщиною схід: художниця з'явилася на світ на півдні Узбекистану, неподалік афганського кордону. Неллі увірвала естетику кам'янистих пустель, пишаних буревіїв, спекотного сонця. Згодом випускниця Рязанського худож-

нього училища, за фахом — художник-модельєр, захопилася соковитими фарбами. На картині Неллі поселила хижих і добрих тварин, квіти, Адама, Єву та ще багато чого. Художниця намілилася на найризикованіші сполучення кольорів, проте перевагу надала біло-чорному. А ще наважилася на естетику із будничських мотивів, відголосків модерну та скалок власної філософії.

Ольга КРАСОВСЬКА.

На знімку: картина з виставки.

Передрення нинішнього свята із музику «тієї» доби

Дню незалежності України присвятить свої кийські концерти дитячий хор Херсонського колегіуму. У суботу ввечері в костолі Святого Олександра, а в неділю в Органному залі та на Співочому полі колектив представить на суд шанувальників вокального співу твори Джованні Перголезі. Серед організаторів добродійних виступів — столичне управління в справах сім'ї та молоді, Асоціація студентських клубів, Фонд Андрія Первозванного.

Погода на вихідні

У суботу в Україні без опадів. У неділю на півдні та сході місцями короткочасні дощі, грози.

Температура вночі 9 — 14, удень 21 — 27 градусів тепла.

На Київщині — без опадів. Вітер змінних напрямків, 3 — 5 метрів на секунду. Температура вночі 9 — 14, удень 21 — 27 градусів тепла.

Український гідрометцентр.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
Верховна Рада
України.

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
☐ Рукописів не повертаємо.
☐ Істинування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання —
КВ № І від 26.05.1994 р.

☐ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
☐ Редакція не закликає поділяти погляди авторів публікацій.
☐ За точність виваплених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів
на тиждень
(крім неділі
і понеділки)
українською
і російською мовами.
Індекс 4095.
Тираж 254064.

Комітант друку
видавництва «Преса
України».
252047, Київ-47, проспект
Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0312187.